

OLAT

Wandelsportvereniging

CLUBBLAD • OKTOBER 2011 • NUMMER 37-10

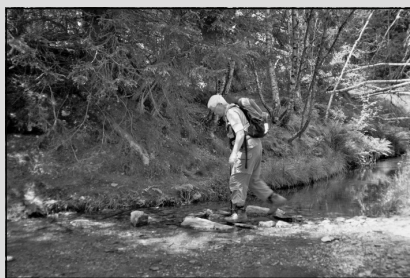
NIEUWS

Een mooie dag voor de vrijwilligers van OLAT op 10 september

Te voet van Eupen naar Spa clubreis 20 augustus

In de voetsporen van Stevenson (4): de laatste etappes

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

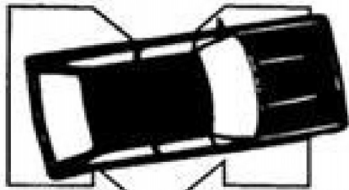
Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsport-
organisatie Nederland
Aangesloten bij:
Atletiekunie en NFV (IVV)

*In dit nummer o.a.
een verslag van de
clubreis van augustus,
een activiteit die de
"krasse Limburger"
Tjeu van den Kerkhof
nog steeds goed afgaat*

CAFE BILJARD
FEESTZAAL
DU COMMERCE

Elly en Twan
Tel. 040 206 20 19
Langstraat 8 - Leende

Bruiloften
Koffietafels
Recepties
Feestavonden
Warm/koud buffet

M.V.D. HEIJDEN
autocentrum zijaart b.v.

Past. Clercxstraat 34, 5465 RH Zijaart
Telefoon 0413 36 33 74 • Fax 0413 34 26 14
www.mvdheijdenzijaart.nl

LOOP EENS NAAR WWW.BAJO.NL DAAR VIND JE INFORMATIE OVER STUDIO BAJO (CARTOONS EN STRIPS EN KARIKATURIST BAJO!

DAARNA NOG EVEN DOOR-LOPEN NAAR WWW.JOOPREICHENFELD.NL (MONOTYPES EN KERAMIEK)

JE KUNT OOK BELLEN VOOR FOLDERS: 073-6123345.

JULIANAWANDELTOCHT

In het grensgebied van Tsjechië en Polen

Jaarlijks organiseren wij een driedaagse wandeltocht van in totaal 100 km voor geofefende wandelaars. Ook mogelijk om de halve afstand te lopen. Voor de aanhang is er een alternatief programma.

Deze tocht wordt ondersteund door het Tsjechisch bureau voor Toerisme.

Het hele jaar door te boeken: camping, appartementen en hotels met Nederlandse wandelinfo.

Voor meer informatie zie website: www.aktief.cz

U kunt ons bereiken via telefoonnr.: 0228-513538

Email: bertenmien@hetnet.nl

LANDSCHAP

reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven

info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

Pearl S. Buckstraat 1-B
5491 DG Sint-Oedenrode
Tel. 06 - 12 27 83 95
www.fotografiebrouwers.nl
info@fotografiebrouwers.nl

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN

Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373
E-mail: info@zwartebergen.nl

OLAT WANDELBOETIEK

geopend tijdens onze wandeltochten

Airbornepad Market Garden

Graaf van Hornepad

Hertog Hendrikpad

Ook alle andere Nederlandse wandelgidsen

Met korting voor OLAT-leden

Tevens rechtstreeks te bestellen via onze website

E-mail: boetiek@olat.nl

REDACTIE OLAT NIEUWS

Ad van Asten (coördinatie, bestuursafgevaardigde)

Ad van Asten, Lineke den Boer, Wil Jacobs-Effting,

Rinda Scheltens (redactie)

Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)

Noud Wijn (fotografie)

Otto Ahlers (archivering, techniek)

INLEVEREN KOPIJ

t/m 15e van de maand

Lupinelaan 27, 5691 WC Son - olatnieuws@olat.nl

info redactie algemeen: 0499-473767

WEBSITE

Ad van Asten (coördinatie) - a.asten@olat.nl

Angélique van Deursen (webmaster)

website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet van den Bersselaar-Dreesen

De Regent 286, 5611 HW Eindhoven

040-2524404 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven, Tjeu van den Kerkhof

DRUK

Ton Niëns, Weert

IN DIT NUMMER:

Vooruitblik winterserie - Someren	Myriam van den Berg	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Clubreizen; Winterserie		4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT		6
Bij Joop aan tafel opgetekend door Ad van Asten		7
Onze jarigen; Ledenadministratie	Jet van den Bersselaar-Dreesen	8
Van de bestuurstafel	Ad van Asten	9
Vrijwilligersdag 2011	Wil Jacobs	10
Te voet van Eupen naar Spa, clubreis 20 augustus	Ad van Asten	11-13
Prikbord		14-15
LPS: stand clubkampioenschap	Ad van Asten	16
LPS: agenda's, nieuws en uitslagen	Ad van Asten	17
De 80 van de Langstraat, als een warme deken	Lies Wesseling	18-20
Kempische wandeldagen	Henri Floor	21-22
Coast to Coast (1)	Peter van de Ven	23-26
In de voetsporen van Stevenson (4)	Kees van Vessem	27-30
Voordracht doen voor OLAT-onderscheidingen	Piet Knoester	30

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.

Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT Nieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard.

Bezoek ook onze website: www.olat.nl

VOORUITBLIK WINTERSERIE - Someren

Op zondag 16 oktober staat de eerste wandeling van de winterserie op het programma! Hopelijk genieten we na een natte, onbestendige zomer van een fraai herfstzonnetje en zien de vroege starters het mooie gefilterde licht door de bomen vallen. De bladeren kleuren, eikels, beukenootjes en kastanjes vallen, paddenstoelen in alle kleuren en maten, volop ingrediënten om er vooral op uit te willen trekken en een stevige wandeling te maken. Ad Verbakel, onze parkeersbouwer, is ons voorgegaan. Hij heeft menig paadje verkend en zal, zoals we van hem gewend zijn, weer een hele mooie route hebben samengesteld.

We starten al direct in de natuur, bij Restaurant De Hoijsse Hoeve in Someren. Na het inschrijven en een lekker bakje koffie/thee voor de liefhebbers gaan we op pad.

Alle afstanden lopen langs de bosrand richting Strabrechtse heide. Dit heidegebied was opgenomen in de route van de Kempische wandeldagen, daarom gaan we nu andere paden op en lanen in.

We passeren het prachtige Keelven en komen in een bosgebied waar hard gewerkt wordt aan de aanleg van een golfbaan. Over een paar jaar kennen we het hier vast niet meer terug, reden te meer

om er nu extra van te genieten. De 10 km-lopers buigen af en komen bij de wagenrust. Na een welverdiende pauze maken zij de lus vol en keren over een mooie bosrijke route terug naar het startadres. De 15 km maakt een grotere lus, maar buigt even later ook af en neemt een stukje landelijk gebied mee. De overige afstanden gaan het heidegebied De Pan op. De Pan is 300 hectare groot en een van de mooiste natuurgebieden binnen de gemeente Cranendonck.. Het bestaat uit loof- en gemengde bossen, een groot stuk heide en veel moerasjes. Het Sterkselkanaal en de kleine Aa doorsnijden het gebied dat in oorsprong bestond uit grienden, water en heide. In 1928 kwam het in bezit van de familie Philips die het met veel boomsoorten liet beplanten. Nu is het eigendom van Staatsbosbeheer. Op de heide zorgt een kudde schapen voor het begrazen en met wat geluk zien we reeën, hazen of konijnen. In de moerasgedeeltes komen veel soorten insecten voor. De vogelsoorten zijn er ook talrijk, kortom, een mooi gebied waar veel te zien en genieten valt.

De 30 en 40 km vervolgen de route door het naaldbos-gebied Boksenberg. Hierna volgt een stukje buitengebied en kunnen de wandelaars genieten van het weidse landschap. De 30 km buigt af.

(Vervolg op pagina 10)

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het startcafé - meestal ergens in Oost-Brabant of het aangrenzende deel van Limburg - is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond lunchtijd eten we ons meegebrachte lunchpakketje onderweg in de natuur op. Meestal doen we daarna het rustcafé aan. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Aan- of afmelden hoeft niet.

Behalve de gebruikte consumpties zijn er geen kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Bij deze wandelingen mogen de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Informatie:

Piet van der Zande 040-2263198 pvdzande@zonnet.nl
Mieke van Boxtel 0411-622188 acvan boxtel@home.nl
Truus Kusters 0478-541276 h.h.kusters@home.nl

AGENDA		
Datum	Route	Startpunt
18 okt.	Rondje Gerwen	Café de Stam, 040- 2836271 Gerwenseweg 38, 5674 SH Gerwen
1 nov.	Net over de grens	Grand-café De Zwaan, 040-2068326 Mgr. Kuypersplein 18, 5556 VS Borkel
15 nov.	Vleutroute	Joe Mann Paviljoen, 0499-372032 Joe Mannweg 4, 5681 PT Best
29 nov.	Rondje Moergestel	Den Boogaard, 013-5136009 St. Jansplein 5, 5066 AR Moergestel
13 dec.	Guldenbergtocht	Conferentiehôtel Guldenberg, 0411-642424 Guldenberg 12, 5268 KR Helvoirt
27 dec.	geen	ivm Grenzeloze Tocht op 28 dec.
10 jan.	Hilverroute	Café De Zwaan, 013-5050033 Vrijthof 17, 5081 Ca Hilvarenbeek
24 jan.	De Hugten-tocht	Café-rest. De Smeltkroes, 0595-593219 Kijkakkers 1, 6026 ER Maarheeze

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt er in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap (v/h 't Riethof)	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

AGENDA

Datum	Startpunt
11 oktober	De Beckart
18 oktober	De Vriendschap
25 oktober	Oud Rooy
1 november	Den Toel
8 november	De Beckart
15 november	De Vriendschap
22 november	Oud Rooy
29 november	Vresselse Hut

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 15 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande 0413-473375
Peter van de Laar 0413-474759
Betsie van Mil 0413-475454

CLUBREIZEN 2011

Het 'eigen reisbureau' van OLAT organiseert al vele jaren achtereenvolgende clubreizen naar de mooiste wandelroutes door de Ardennen of de Eifel. Deelnemers worden vanaf diverse opstapplaatsen per bus vervoerd. Bij de dagtochten is verzorging (soep) inbegrepen. Wel dient men zelf te zorgen voor voldoende eten en drinken onderweg. In de dorpjes op de route is niet altijd iets te krijgen.

Er is altijd keuze tussen twee afstanden (op de dag zelf eventueel nog te wijzigen). Men wandelt op eigen gelegenheid, aan de hand van markering en routebeschrijving. De reisleiding is in geval van nood op te roepen.

PROGRAMMA 2011

22 okt. GR 14 Malmedy - Basse-Bodeux 23,6 - 20,0 km

Inschrijfgeld:	Leden	Niet-leden
dagtochten	€ 28,00	€ 32,00
	<i>De prijzen zijn onder voorbehoud</i>	

Inschrijven:

Minimaal 1 maand van tevoren, met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats en afstand. Geld overmaken naar giro 706801, ten name van w.s.v. OLAT in Weert.

Na-inschrijvers

kunnen alleen mee als er nog plaats is in de bus. Bij inschrijving binnen 1 maand vóór de tocht dient men vooraf bij Toon van Wordragen te informeren of er nog plaats is.

Afmelden:

Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen vóór de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van € 1,10 administratiekosten) worden teruggestort.

Opstapplaatsen:

Sint-Oedenrode	07:00 uur
Eindhoven (NS/Fuutlaan)	07:35 uur
Weert (AC-restaurant A2)	08:10 uur

Bij voldoende deelname ook in Son en Leende (carpoolplaats A2).

Zorg voor een geldig grensdocument!

Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Info & inschrijven: Toon van Wordragen 0495-537775
toon.van.wordragen@gmail.com

WINTERSERIE

De winterserietochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen.

Verspreid over de routes zijn altijd meerdere wagenrustposten aanwezig, indien mogelijk met toiletvoorziening; op de langere afstanden is ook horeca opgenomen in het parkoers.

Nordic Walkers zijn welkom op alle afstanden.

Startbureau	geopend vanaf	07.15 uur (06.30 uur - maart)
	inschrijving vanaf	07.30 uur
	finish voor	17.00 uur (19.00 uur - maart)

Afstanden	Starttijden
40 km	08.00-09.00 uur
30 km	08.00-10.00 uur
10-15-20 km	08.00-12.30 uur
60 km	07.00-07.30 uur (alleen in maart)

Inschrijfgeld:	10 km	€ 3,00
	15 km	€ 3,50
	20 km	€ 4,00
	30 km	€ 4,50
	40 km	€ 4,50
	60 km	€ 5,00 (maart)

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen.

Korting

OLAT-leden	€ 2,00 op vertoon lidmaatschapskaart
Bondsleden	€ 0,50 op vertoon lidmaatschapskaart

Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje.

Informatie:	Joop Wesseling	073-5033322
	winter@olat.nl	www.olat.nl

AGENDA	
Datum	Startpunt
Zondag 16 oktober 2011	Someren Restaurant De Hoijse Hoeve Hoijzersraat 20, 5711 PV Someren
Zondag 20 november 2011	Nijnsel (Sint-Oedenrode) Café De Vresselse Hut Vresselseweg 33, 5491 PA Sint-Oedenrode

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz*), Piet van der Ree (*notulist*), Paul Canters (*lid*), Pierre Emans (*lid*), Ad van Asten (*lid*)
Wedstrijdsecretaris: Ad van Asten 0499-473767
lps@olat.nl, Lupinelaan 27, 5691 WC Son

Winterserie

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parkoersen*)
Ad Ketelaars (*voorz*), Willem Schoonhen, Joop Wesseling, Antoinet Gooren

Clubreizen

Toon van Wordragen (*coördinator*), 0495-537775
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
toon.van.wordragen@gmail.com
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Boumans

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven, kwd@olat.nl
Joop Wesseling (*voorz*), Hein Lenders, Ad Verbakel,
Ad Ketelaars (*financiën*)
Tony van Duijn (*coördinatie verzorging*)

Wandelen op Dinsdag

Piet van der Zande (*coördinator*), 040-2263198
Mieke van Boxel, 0411-622188;
Truus Kusters, 0478-541276
Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelwegen

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
Bert van Rooij (*Hertog Hendrikpad*)
Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
Joop Wesseling (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802, boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

Hein Lenders, 06-12074473; giro 2608214

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

OLAT-verzorging

Willem Schoonhen, Jo Willems (*Winterseries & Paastocht*); Tony van Duijn (*coördinator KWD*)
Paul Canters, Pierre Emans, Willem Schoonhen (*LPS*)
Jo Lepoutre, Jo Willems (*Nijmegen*)
Kees van Vessem (*Grenzeloze Tocht*)

HET BESTUUR VAN OLAT

Voorzitter

Joop Wesseling

De Turfkamp 6
5258 EN Berlicum
073-5033322
voorzitter@olat.nl

Penningmeester

Ad Ketelaars

Koninginnelaan 108
5491 JX Sint-Oedenrode
0413-475824
penningmeester@olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
BIC: RABONL2U

1e Secretaris

Ingrid Tromp

De Putter 23
6021 ZV Budel
0495-492192
secretaris@olat.nl

2e Secretaris

Antoinet Gooren

Plutostraat 2
5081 TG Hilvarenbeek
013-5054508
a.gooren@olat.nl

Bestuurslid

Ad van Asten

Lupinelaan 27
5691 WC Son
0499-473767
a.asten@olat.nl

Bestuurslid

Ad Verbakel

Past. Bogaertsstraat 12
5469 EZ Keldonk
0413-212161
a.verbakel@olat.nl

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Toon van Wordragen, Kees van Vessem

Herfst

Wij zijn bezig de laatste drie maanden van 2011 te voltooien. Daarmee ligt alweer bijna een jaar vol bedrijvigheid achter ons.

Ons jaarprogramma voor 2012 biedt voor elk wat wils, tenminste daar gaan de medewerkers van onze diverse commissies die de onderdelen ervoor hebben aangeleverd van uit. Als voorzitter onderstreep je dat dan met enkele optimistische woorden en dat is het dan, kun je veronderstellen. Nee, dan begint het pas.

Neem onze winterserietochten. Daar zijn wij als OLAT-mensen toch allemaal trots op. En niet alleen wij, maar met ons vele duizenden wandelaars die onze tochten jaarlijks bezoeken. Wij hebben het aangedurfd (en het heeft echt overreding gekost) om de prijs per wandeling met 50 eurocent te verhogen. Alleen het besef dat de kwaliteit van onze winterwandelingen hoog is, heeft de doorslag gegeven. Optimistisch zijn is hier echter niet voldoende. Wij moeten ook zorgen dat de kwaliteit op niveau blijft. Het zit niet alleen in de prachtige parkoersen, maar ook de entourage moet overtuigend zijn. De afspraken met de startlocaties moeten kloppen, onze parkoersen behoeven afstemming met overheden en eigenaren, ons verzorgingsteam moet telkens klaarstaan om de stroom wandelaars te ontvangen. Dat alles kan alleen, als er voortdurende en volle aandacht is voor hetgeen waar wij als organisatie mee bezig zijn.

Nee, jullie belangstelling om ook eens mee te helpen, is echt niet overdreven. Eerder zou ik willen zeggen: 'Jullie hulp hebben wij hard nodig, want zonder medewerking is er geen toekomst!'

Bij onze clubreizen is een drastische beperking van het aanbod overwogen. Met het aanbod van vijf dagtochten (twee in het voor- en najaar en een in juni) denken wij nu toch te voldoen aan de specifieke wens van een groep wandelaars die enthousiast is over dit type wandelingen en deze niet willen missen. Wij hopen op veel deelnemers, zodat wij in 2013 het feit dat OLAT al 25 jaar clubreizen organiseert kunnen vieren.

Graag willen wij op deze plaats iedereen bedanken die loten heeft besteld voor de Grote Clubactie. De opbrengst heeft er mede voor gezorgd dat onze vele vrijwilligers elkaar hebben kunnen ontmoeten en wij onze waardering nog eens hebben kunnen tonen tijdens de vrijwilligersdag op 10 september.

Over een week start onze 45e winterserie vanuit een locatie in Someren. Deze omgeving staat borg voor afwisselende natuur en wij zijn er van overtuigd dat Ad Verbakel daarin de juiste paden heeft weten te vinden. Wij hopen dat deze dag een mooi begin wordt van de herfst en de daarop volgende wintertijd.

Graag tot dan.

- Het tafelteam: Joop en Ad-

NIEUWS KORT

EERSTE LUISTERSTEEN LIBERATION ROUTE BRABANT

De Liberation Route is een route van Luisterstenen bij belangrijke plaatsen met betrekking tot de bevrijding na de Tweede Wereldoorlog. Bij een luistersteen kun je verhalen en hoorspelen beluisteren per mobiele telefoon. Het gaat specifiek om gebeurtenissen die zich op die plaats hebben afgespeeld. Oorspronkelijk is de route gemaakt op initiatief van de provincie Gelderland en is voornamelijk gesitueerd rond Arnhem en op de Veluwe.

Vrijtijdshuis Brabant heeft samen met Stichting Platform Market Garden voldoende financiering gevonden en is met de realisatie van Liberation Route Brabant gestart. Liberation Route Brabant gaat de Corridor Market Garden letterlijk en figuurlijk zichtbaar maken. Eind 2011 zullen de Brabantse luisterkeien aansluiting krijgen met de Gelderse versie. Brabant wil een extra dimensie toevoegen aan de route door het gebruik van Augmented Reality en/of QR-codes, waardoor de beleving van een locatie nog intenser wordt.

De eerste luistersteen van Liberation Route Brabant werd op 16 september geplaatst bij de Paulushoef aan de Soniuswijk in Son.

Hoewel onze vereniging geen deel uitmaakt van de Stichting Platform Market Garden, is het natuurlijk niet toevallig dat de Liberation Route en het door OLAT ontworpen Airbornepad Market Garden beide hoofdzakelijk hetzelfde parkoers volgen.

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag.

Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

OKTOBER

17-10 Andre Heusdens	Eindhoven
17-10 Mari van de Rijt	Sint Oedenrode
18-10 Nicole Nacken	Helmond
18-10 Rob Huizinga	Eindhoven
19-10 Wineke van der Velden	Lommel
19-10 Mia Bolck	Vessem
20-10 Maria van Sleeuwen - v.d. Tillaer	Boekel
21-10 Johan van Bakel	Sint Oedenrode
21-10 Maria van Hoek - Kuijpers	Mierlo
21-10 Sander Frijters	Roosendaal
23-10 Riek Fiers	Eindhoven
23-10 Nettie van Iersel - van Nieuwburg	Haaren
23-10 Leo Schuurmans	Langenboom
24-10 Monique Barten	Veldhoven
25-10 Cees Jacobs	Uden
26-10 Tiny Ruijs-de Louw	Erp
26-10 Henk Plaat	Valkenswaard
26-10 Fien Manders	Oost West en Middelbeers
27-10 Doortje Kessels - van Oort	Boekel

27-10 Herma Dortmans	Veghel
28-10 Jan van den Hurk	Helmond
28-10 Kees van Beers	Eindhoven
29-10 Maria van Hak	Best
29-10 Wim Rossum	Mill
30-10 Maria van den Berg	Veghel
30-10 Piet van Petten	Goudswaard
30-10 Toos Kantelbergs - van de Berg	Nuenen
30-10 Antonet vd Nieuwenhuijzen	Sint Oedenrode
30-10 Nico van den Berg	Asten
31-10 Jan van 't Hof	Eindhoven

NOVEMBER

1-11 Huub Koppelman	Erp
1-11 Marja Hoekstra	Oostzaan
1-11 Trudy Taal	's-Gravenhage
2-11 Toon van der Vleuten	Sint Oedenrode
2-11 Martha Rodenburg - Glorie	Sint Oedenrode
2-11 Truus Maas	Heeze
2-11 Tiny van Erp - Welten	Sint-Oedenrode
4-11 Cor van Aarle	Sint Oedenrode
4-11 Wim Toonen	Langenboom
4-11 Henry Sars	Eindhoven
4-11 Tiny van Lanen	Boekel
4-11 Hans Sondagh	Nuenen
5-11 Gonny Hollanders - van Kol	Asten

5-11 Nellie Vloet	Uden
7-11 Hanny Verwegen	Veghel
7-11 Berry Bloemers	Helmond
8-11 Ron van Dijk	Deurne
8-11 Tiny Kuijpers	Eindhoven
8-11 Theo Gijzen	Eindhoven
8-11 Elly van de Velden	Sint Oedenrode
8-11 Henrietta Coenen	Eindhoven
8-11 Jannie Bloemers	Helmond
9-11 Dick Verhagen	's-Gravenhage
9-11 Nettie Brans	Sint Oedenrode
11-11 Tineke van de Pas - van Nieuwburg	Haaren
11-11 PieterBoon	Sint-Oedenrode
11-11 Hanneke Eggermont - van Os	Veldhoven
12-11 Walter Eickmans	Eindhoven
12-11 Ottie Arie	Waalre
12-11 Toos de Rooij	Breda
12-11 Wim Vegers	Rosmalen
13-11 Toos v Oorschot-vd Westelaken	Sint Oedenrode
13-11 Bert Witte	Cuijk
14-11 Esther Theunissen	Tilburg
14-11 Ans Bouwe - v.d. Pol	Erp
14-11 Rinda Scheltens	Zwolle
14-11 Pim van den Dungen	Best
14-11 Els Hikspoors	Geldrop
15-11 Joyce Pauw	Heeze

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Berselaar-Dreesen

De Regent 286, 5611 HW Eindhoven
040-2524404
leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirantlid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

OPZEGGINGEN

Mevr. Paula Jansen – van Lierop, Hapert
Dhr. en Mevr. Corrie en Jan Kastelijn,
Sint-Oedenrode
Dhr. Henri Vossen, Weert
Dhr. Willy van Dijk, Nuenen
Dhr. Gerard Kremers, Vlijmen
Dhr. Gerard Smits, Vlijmen
Dhr. Ger Naber, Sint-Oedenrode
Mevr. Nelleke van Gennip-Bex, Mierlo
Dhr. en Mevr. Josse en Milly Zentveld,
Zevenbergen

HEEFT U DE VOLMACHT VOOR AUTOMATISCHE INCASSO VAN UW CONTRIBUTIE AL GERETOURNEERD? BIJ VOORBAAT DANK VOOR UW MEDEWERKING.

DE PENNINGMEESTER

ZIEKENBOEG

Op 16 september is **Dini van Astén** in het ziekenhuis opgenomen voor revisie van een vele jaren geleden geplaatste heupprothese. In eerste instantie verliep het herstel na de operatie niet naar wens. Gelukkig kwam er verbetering in de situatie nadat zij naar een ander ziekenhuis was overgebracht.

Hopelijk is Dini inmiddels hard op weg met de revalidatie van de heup. Wij wensen haar van harte een spoedig herstel.

Wilt u Dini een kaartje sturen? Haar adres is:
Lupinelaan 27
5691 WC Son

BESTUURSVERGADERING

De eerste bestuursvergadering na de vakantieperiode werd op een ongebruikelijk tijdstip gehouden, op de laatste dinsdag in augustus, terwijl de tweede dinsdag van de maand sinds jaar en dag heilig is. Reden: enkele bestuursleden wilden er begin september nog even tussenuit om er vervolgens tot volgend jaar tegen te kunnen.

Tijdens deze vergadering werd afscheid genomen van Boetje Huliselan, die om bekende redenen zijn ambtsperiode niet vol maakt. Bij zijn afscheid memoreerde Boetje dat hij het altijd bijzonder heeft gewaardeerd dat de LPS-aangelegenheden binnen het bestuur volwaardige aandacht kregen. Ook benadrukte hij transparantie binnen het bestuur van groot belang te vinden. Hij wenste het bestuur verder alle goeds voor de toekomst.

Deze vergadering werd bijgewoond door Jack Klumpkens. Jack heeft ons laten weten dat zijn affiniteit met het wandelen onvoldoende is om een bestuursfunctie aan te gaan.

PRIJZEN OLAT-WANDELTOCHTEN

Voor ons jaarprogramma moesten nog knopen worden doorgehakt over de prijzen voor de diverse wandeltochten.

Winterserie en Paastocht

Zoals reeds besloten op de ledenvergadering wordt een algemene prijsverhoging van € 0,50 doorgevoerd. De korting voor leden handhaven wij op € 2,00 per tocht. De prijs blijft dus aantrekkelijk voor een wandeldag met garantie voor de kwaliteit.

Grenzeloze Tocht

Deze wandeling wordt samen met wsv Milieu 2000 georganiseerd. Wij maken ook gebruik van elkaars faciliteiten. Wij zijn voor de Nederlandse deelnemers een verplichte afdracht verschuldigd aan de bond. Voor de Belgen gelden weer andere afspraken. De inschrijfprijs voor de wandeltocht vanuit Nederland hebben wij vastgesteld op € 1,20. De prijs van een fiche voor de pendeldienst bedraagt eveneens € 1,20 en geldt alleen als men gelijktijdig een deelnemerskaartje koopt. Voor alle duidelijkheid: honden mogen niet mee op de bus.

Trainingsweekend

De prijzen voor deelname aan het trainingsweekend blijven hetzelfde, maar de korting voor OLAT-leden wordt teruggebracht tot € 2,50 p.p.

Wedstrijd/prestatie

Ook hier blijft de inschrijfprijs hetzelfde en wordt de korting voor OLAT-leden teruggebracht tot € 2,50. Bij inschrijving aan de start wordt geen korting meer verleend.

Kempische Wandeldagen

Over een prijsaanpassing is nog geen definitief besluit genomen.

Kempenlandtocht

Inschrijfprijs blijft gelijk. Korting voor OLAT-leden bij beide afstanden wordt € 3,00; voor bondsleden € 1,00. Bij na-inschrijving wordt de prijs verhoogd met € 5,00.

Avondwandel4daagse

Geen aanpassing van de inschrijfprijzen. Aan de start geldt voor leden en bondsleden een korting van € 0,50.

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

De prijzen worden bekendgemaakt via ons clubblad en de website.

Clubreizen

Besloten is om de clubreizen te beperken tot vijf dagreizen, waarvan 2 in het voorjaar, 1 in de zomermaand juni en 2 in het najaar. De prijs per dagtrip bedraagt € 28,00 voor leden en € 32,00 voor niet-leden.

45 JAAR OLAT

In november 2012 bestaat onze vereniging 45 jaar. Wij hebben besloten de voor november 2012 al geplande winterserietocht vanuit Boskant (Sint-Oedenrode) de status van Jubileumtocht te verlenen. Er worden geen extra lange afstanden toegevoegd. Mogelijk wordt er een speciaal tintje aan deze wandeltocht gegeven.

KEMPISCHE WANDEL DAGEN

Het deelnemersaantal lag dit jaar beduidend lager dan voorgaande jaren. Verder valt er een sterke teruggang te bespeuren bij de overnachtingen tijdens de KWD. De reden van de lage opkomst wordt gezocht bij de slechte weersomstandigheden en de vakantiespreiding. Daarnaast drukt vooral de huurprijs van de sporthal zwaar op het budget. Een en ander heeft tot gevolg dat de opbrengsten ook steeds minder worden. Mogelijkheden op de betreffende locatie worden nader onderzocht.

CENTRALE SERVER

Wij hebben een aanbod gekregen om onze documenten en andere belangrijke gegevens op te slaan op een centrale server. De bestuursleden en commissies zouden hiermee veel ruimte kunnen besparen op eigen computers en vooral verlies van gegevens voorkomen bij computercrashes. Een ander voordeel zou de overdracht van gegevens kunnen zijn bij functiewisselingen.

Het bestuur zal zich de komende tijd over dit aanbod beraden. Ook de redactie van ons clubblad volgt de ontwikkelingen op de voet.

-Ad van Asten-

De 40 km gaat door naar Hugterbroek, gemeente Nederweert, en is dus in het Limburgse land aangekomen. Een prachtig stukje veengrond en moerassig gebied. De Daatjeshoeve, de caférust voor de 40 km nadert; even de benen strekken.

De route gaat verder langs de bosrand, om daarna een lusje door landelijk gebied te maken. De natuur laat zich hier van haar mooiste kant zien: een prachtig pad van het Limburgs Landschap door het Weerterbos. Op de plaats waar vroeger de Grashut stond (een boerderij waarvan de geschiedenis terug gaat tot het begin van de negentiende eeuw) staat nu een uitkijktoren, die in april 2008 officieel werd geopend.

Neem vooral een kijkje, het is absoluut de moeite waard!

Er is nog een monument te zien op de route: de Grenskerk op de locatie van een voormalige openluchtkerk in het Weerterbos. Deze kerk werd gesticht rond 1649 toen het katholieke geloof uit de Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden werd verbannen. Katholieke inwoners van de toenmalige Meierij van 's-Hertogenbosch konden bij deze grenskerk hun geloof belijden, aangezien deze direct over de grens lag in Spaans Opper Gelre.

Het gebied dat we nu doorkruisen was in het verleden agrarisch gebied. De boerderijen bestaan niet meer en het gebied is teruggegeven aan de natuur. Het is een pareltje geworden, er zijn zelfs edelherten uitgezet, weliswaar achter de afrastering. Toch is de kans aanwezig dat ze zich laten zien. Een beetje geluk hebben

Het volgende natuurgebied dient zich aan: de Hugterheide. Daar voegt de 30 km weer in en komt wagenrust 2 voor de lange afstanden in zicht. De route wordt vervolgd in noordelijke richting op grondgebied van de gemeente Maarheeze. Bij de Pan sluit de 20 km aan. Er volgt een mix van bosgebied en landerijen, voor elk wat wils.

We lopen het terrein van Huize Providentia op. Ook hier is een 'caférust' ingericht en zijn we welkom in het restaurant van dit onderdeel van Kempenhaeghe. Door de grootte van het complex en de aanwezige voorzieningen (winkel, kapel, boerderij) lijkt een haast een klein dorp. We vervolgen de route via de Lange Beek, een gebied van het Brabants Landschap, en passeren het Bultven. De laatste wagenrust voorziet de wandelaars van een lekkere kop soep of anderszins.

Het laatste stukje van de wandeling nadert. Alle afstanden komen hier bijeen en samen lopen we door de bossen terug naar het startadres. Een mooie wandeling zit er op!

-Myriam van den Berg-

Vrijwilligersdag 2011

Het is 10 september en, hoewel het weerbericht van gisteren anders beweerde, schijnt de zon. Mooi weer om in het kader van de vrijwilligersdag van OLAT deel te nemen aan een boottocht in de Biesbosch. Op de kade ontmoet ik als eerste Tjeu van den Kerkhof, een van de mensen die er iedere maand voor zorgen dat het OlatNieuws met eventuele bijlagen in plastic mapjes komt, zodat het op de post kan. Omdat ik zelf betrokken ben bij het verzorgen van de inhoud en tijdens een redactievergadering gehoord heb hoe consciëntieus hij dit doet, vind ik dit een mooi begin.

Tijdens de boottocht maak ik kennis met mensen die zich inzetten voor o.a. de Avondvierdaagse, pijlen uitzetten, enz. Onder het genot van koffie met gebak vertelt iemand me heel bevlogen over het reilen en zeilen rondom de organisatie van de wandelingen op dinsdag in Sint-Oedenrode. Misschien moet ik m'n weekindeling toch eens proberen bij te stellen, zodat ik me ook 'aan de poort' kan melden.

De zon doet intussen steeds meer z'n best, het wordt zelfs warm, maar gelukkig waait er ook een lekker briesje, zodat het op het dek goed uit te houden is. Ik geniet van het water en de natuur. Tevreden kijk ik rond en stel vast dat er toch wel heel veel mensen zijn die OLAT een warm hart toedragen en zich hier graag voor inzetten. Iets waar OLAT trots op mag zijn. Tijdens de maaltijd verkeer ik in goed gezelschap en, wat ook heel belangrijk is, alles is goed verzorgd en smaakt prima. Ik realiseer me dat deze dag eraan

bijdraagt dat ik op een zeer prettige manier verschillende mensen leer kennen en waarderen.

Als afsluiting bedankt Joop Wesseling iedereen voor de inzet in het afgelopen jaar. Mijn beurt om hier Joop en iedereen die meegelopen heeft bij de organisatie van deze dag te bedanken. Het was een geslaagde, goed verzorgde en prettige dag. En hoe ze het bij de weergoden voor elkaar gekregen hebben weet ik niet, maar zelfs het weer werkte mee.

Voor herhaling vatbaar!

-Wil Jacobs-

Clubreis 20 augustus 2011

Te voet van Eupen naar Spa

Vandaag is het weer eens volle bak wat betreft de belangstelling voor onze clubreis aan het einde van het vakantie seizoen. De stemming zit er van begin af goed in. Wij hebben het zonnetje meegenomen en chauffeur Frans besluit om binnendoor, dus over Duitsland, naar Eupen te rijden. Dat scheelt ons al vlug een uurtje rijtijd en we hebben zodoende ruimschoots de tijd voor een kopje koffie voor de start.

Wij leggen aan in een knus cafeetje aan de oever van de Weser, of de Vesdre zoals het riviertje hier in België meestal wordt genoemd. Het oude bruggetje dat in de routebeschrijving staat aangeduid, ligt pal voor de deur. Dus geen zoek naar de markering voor de mensen die meteen willen starten. Het langste traject voor vandaag bedraagt ruim 28 km en gaat door bossen en langs leuke waterpartijen. Met de niet extra aangeduide, maar zeker wel klaar liggende heuveltjes wordt dat dus stevig doorstappen voor de echte liefhebbers die geen meter van het parkoers willen missen.

Met zo'n 20 deelnemers besluiten we om iets minder fanatiek van start te gaan en drinken we dus eerst een kopje koffie in ons rendez-vous cafeetje. Terwijl de anderen al wandelend de eerste acht kilometer overbruggen, rijden wij na de koffie met de bus verder naar ons vertrekpunt: de stuwdam bij La Gileppe.

Eupen kennen we natuurlijk allemaal. Het is een stadje in het oosten van België en er wordt Duits gesproken. In eerste instantie gaat de route vanaf hier langs een fabrieksterrein, maar al

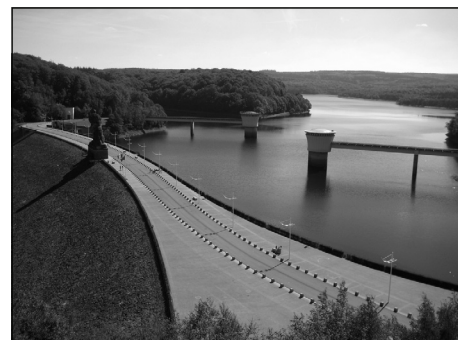
gauw verandert de omgeving en de wandelaars passeren de grens bij paal nummer 169. Het betreft hier wel de oude grens met Pruisen.

Het Westhertogenwald maakt het makkelijk om de omgeving te beschrijven. Inderdaad, omhoog en omlaag tussen de bomen door. Ergens nog een oude richtingaanwijzer en verder veel paddenstoelen, of zijn het zwammen, op vermolmd hout. Als er dan echt iets te bewonderen valt, moet er door 'gaatjes' gekeken worden. En dan is er ook nog die boomstronk die zich in allerlei kronkels tot een 'bezienswaardigheid' heeft verweven.

Uiteindelijk komen deze wandelaars dan ook bij de stuwdam en het fantastische uitzicht over het meer en de omgeving.

Echt tijd om hier lang te vertoeven is er niet, maar ik neem toch de moeite om even op het platform te gaan kijken en een paar foto's te maken. Dat heeft tot

gevolg dat Piet uit Tilburg de hoek al om is en ik vandaag dus een beetje alleen achter de groep aansjok. Geef niet, kan ik rustig alles in me op nemen.

Vanaf de stuwdam gaat het sterk kronkelende pad bergafwaarts. Dat is nooit mijn sterkste punt geweest. Het wordt dus afremmen op de knieën en verder met de stok proberen verticaal te blijven. Even later wandelen wij bij een hotel achterom en komen bij een stuw. Jammer dat de echte gids al door is, want het eerste probleem is een feit. Omdat wij op een virtuele vertaling wandelen, is lezen nu een wijsheid op zich. In werkelijkheid bestaat de genoemde linker afdaling niet en zodoende wordt deze over de stuw bij de volgende heuvelrug gezocht. Maar uiteindelijk nemen we toch maar het paadje linksom voor de stuw en daar verschijnen ook weldra de markeringstreepjes.

Oversteek van de beek

Dat alles is echter helemaal niets in vergelijking met het oversteken van

een doorwaadbaar beekje ergens verderop in het dal. Wandelaars met lage schoenen aan komen er helemaal niet droog overheen en zelfs met hoge schoenen schep je al vlug een literdje water binnen. Wel veel lol! Dan is het ook gedaan met de lol. Echte lol, wel te verstaan. De paden stijgen, zijn uitgehoud door het water dat consequent en gestaag naar beneden sijpelt. Pa de Jong, die voor de eerste keer mee is op clubreis, vraagt aan zijn twaalfjarige zoon of hij het nog steeds leuk vindt. Het antwoord is een spontaan: "Ja".

Samen met Jeu stijgen wij dan tot grote hoogte en komen terecht in een gehucht met een veelbelovende naam: Foyr. Maar laten we het bij Verriersfontaine houden, dan weten jullie zo ongeveer waar wij ronddolen. Het is een rechte straat, met zijstraatjes die allemaal hetzelfde heten. In de verte zie ik een zendmast. Daar ergens ligt ook nog een ferme boerderij, waar we langs moeten komen. Lentremange is wel een mooie naam voor een boerderij, maar ze heeft geen uitstraling meer. Het pad wordt weer lastiger en gaat door een bos. Bijna voortdurend klimmen met alleen smalle gootjes als voetspoor. Op een kruispunt zou ik kleine Jantje treffen, er liggen echter alleen enkele dames in de bosrand, bezig met de middaglunch. Met een kruisbeeld, dat daar in de buurt tussen de bomen staat is het miserabel gesteld en het zal niet lang meer een baken voor dolenden in deze wereld zijn.

De wandelaars die vanmorgen op de langste afstand zijn gestart in Eupen, beginnen ons nu in te halen. Steeds kleine groepjes van twee of drie man.

Dalende lijn

Het wordt wel even lastig om goed op de been te blijven. Wij hebben een dalende lijn ingezet over een pad dat bezaaid ligt met losse kiezels: mijn sterkste punt. De omgeving is echter prachtig: golvende vergezichten zover het oog reikt. Ik schat dat we vervolgens wel zo'n 200 meter naar beneden gaan; gelukkig gaat dat geleidelijk aan over enkele kilometers. Wij gaan steeds met de bochten mee rechtdoor! Ergens kruisen wij een slootje met de mooie naam: Héliivi. De kiezels onder de voeten weten nog steeds niet van ophouden. Een gehuchtje dat uit slechts een paar huisjes bestaat, blijkt Trou Colas te heten. Wij laten hier een mooi open gebied achter ons.

Wij gaan een bosgebied in dat Hé de Chaumont wordt genoemd en volgen een kabbelende beekje. Hier is wel een brugje om droogvoets op de andere oever te komen. Het pad is tamelijk smal en er komt ons een 'amazone' tegemoet. Het meisje heeft moeite om het paard in bedwang te houden terwijl ze wil passeren. Ik stop, maar het dier heeft kennelijk mijn stok gezien en het heeft nogal wat voeten in de aarde om voorbij te komen. Ik dacht dat paarden alleen maar schrik hebben voor paraplu's, maar van wandelstokken schrikken ze blijkbaar ook. Het pad gaat nog een tijdje verder langs het riviertje, waarvan alleen het laatste stuk iets klimt. Bij een T-kruising ontmoeten we de GR 573, die we straks nog even zullen tegenkomen, maar dan met meer problemen.

Afslag gemist

Daar ligt ook weer zo'n ferme boerderij, die luistert naar de naam: Neufmarteau. Waarschijnlijk ook de enige boerenhoeve in het gehucht dat dezelfde naam draagt. Neufmarteau is niet

meer dan een straatje met een paar huizen en omdat de dorpsstraat een geasfalteerde weg is, vergeet ik de markering in de gaten te houden. Wanneer ik bij een T-kruising kom, realiseer ik mij meteen dat ik ergens een afslag over het hoofd heb gezien, dus even terug en wel opletten. Inderdaad er is een smalle doorgang die naar een prachtige meander in het riviertje leidt. Een beetje watervalachtig geruis en een brug die ons naar de overkant brengt. Mooie plek om een paar foto's te maken. De weg gaat verder door een weiland en komt dan uit in een buitenwijk van Polleur. In een van de straten, bij een monument 'voor de rechten van de mens', zijn al een paar OLAT-ers neergestreken en als ik daar aankom biedt Jan direct aan om ook eens een plaatje van mij te schieten; anders komen de lezers van ons clubblad er nooit achter wie die verhaaltjes over clubreizen altijd bij elkaar fantaseert!

Krasse Limburger

Tjeu komt aanwandelen. Hij is als zo vaak in gezelschap van Nellie en Anton. Zij hebben vanmorgen de langste afstand gekozen, een uitdaging die hen alle drie nog goed af gaat. Dit is een mooie kans om weer eens een prentje van onze krasse Limburger te

maken. Ik vereeuwigen het plaatje in het steegje met een passende naam: Voie du Vieux Chene.

Wie heeft gedacht dat Polleur ophoudt na een straatje heeft het goed mis. Het is nog bijna een kwartier lopen naar het centrum. Maar dan krijg je ook iets! Een kermis die wordt opgebouwd, een sportcomplex, stijgende straatjes, een mooie Marie, een gedraaide kerktoren en tenslotte de oeroude brug over de Hoëgne.

Op zoek naar de soep

Vlak bij de oude brug staat de bus van Frans geparkeerd. Normaal gesproken is daar dan ook de soep post vlakbij. Wij moeten de brug over en dan meteen rechtsaf. Dat levert meteen een probleem op voor enkele wandelaars. Omdat juist op dit punt de twee GR's die wij volgen uit elkaar gaan. De GR 573 volgt toevallig de richting waar de bus van Frans staat, dus een verklaarbare, maar fatale vergissing voor mensen die snakken naar soep, maar deze vandaag niet zullen vinden. Wij zitten toevallig wel op het goede spoor en volgen vals plat, maar dat is goed voor de conditie. En met dit slakkengetje kun je ook eens om je heen kijken. Eerst denken JEU en ik nog dat het een fata morgana is, maar zodra we dichterbij komen blijkt het toch echt een 'jonkvrouw' te zijn in spaarzame kledij. In allerlei gracieuze bewegingen toont zij ons hoe mooi de wereld kan zijn op een zaterdagmiddag ergens in een zonovergoten tuin aan de Pont de Polleur.

Alsof wij een zware last met ons mee torsen, zwoegen wij daarna verder op

zoek naar het soepkraampje van Toon en zijn crew. Vlakbij het viaduct van de E42, hoog boven het dal van de Hoëgne treffen wij de post aan.

Van daar af naar Spa is het nog acht kilometer over een stijgende weg door het bos van Staneux. Verschillende wandelaars besluiten dat zij voldoende sport hebben bedreven voor vandaag. Daar ben ik het dan ook volkomen mee eens.

Na nog een halfuurtje pauzeren, keren we terug naar Polleur en wachten daar op enkele mensen die nog niet zover zijn.

Koekoeksfeest

Hier bij de brug over de Hoëgne vindt jaarlijks het grote Koekoeksfeest plaats op de laatste zondag van juli. Het feest vindt zijn oorsprong in een legende die stamt uit de middeleeuwen. In het bos tussen Polleur en Spa zou destijds een monster hebben gehuisd dat de buurt in de greep had. Jonge mannen besloten daarop het monster onschadelijk te maken. Terwijl de helden het bos in gingen, was er een pas getrouwde jonge man die besloot op de bewuste dag toch maar in bed te blijven bij zijn jonge bruid. Na terugkomst in het dorp, besloten de jongelui deze held een lesje te leren. Ze gooiden hem vanaf de brug in de rivier. Tot nu

toe wordt om de twee jaar, tijdens het Koekoeksfeest, deze gebeurtenis herdacht met een symbolische herhaling van het gebeuren in vroeger tijd. De laatst getrouwde jonge man in het dorp wordt dan op dezelfde plek vanaf de brug in het water gegooid. Dat heeft dan weer een groot feest met verschillende spelen, eten en drinken tot gevolg.

Spa

Wij zijn helaas een paar weken te laat voor het feest. Daarom brengt Frans ons met de bus naar Spa, waar het ook

aangenaam toeven is. Geleidelijk aan komen daar de wandelaars binnen druppelen die hun weg hebben gevonden door het bos van Staneux. Het was niet de gemakkelijkste weg, die meestal over rotsachtige ondergrond ging en die zowel stijgend als dalend nogal wat stuurkunst vergde.

Ook voor hen komt in Spa uiteindelijk de hartenwens uit van iedere wandelaar: een lekker glaasje fris!

Allez, tot een volgende keer.

-Ad van Asten-

GESLAAGD

Airbornepad

429	P. Haverkort	Beek en Donk	1x
430	J. Kerkhof	Boerdonk	1x
431	E. Breuer	Dongen	1x
432	H. Halfweeg	Hippolytushoef	1x
433	S. Schippers	Den Oever	1x
434	Jozefien de Jong	Tilburg	1x
435	Nelly Leijgraaf	Veldhoven	1x
436	Anton Leijgraaf	Veldhoven	1x
437	Lydia Simons	Hamont-Achel (B)	1x
438	Marcel Laeremans	Neerpelt (B)	1x
439	P.C. Piket	Breda	1x

440	J.M.C. van Loon	Breda	1x
441	B. Vermeulen	Meerle (B)	1x
442	Willem Maaskant	Barendrecht	1x

Graaf van Hornepad

Stefanie en Wim Wessel	Zuid-Scharwoude	1x
Anja van den Berg	Nuenen	1x

Hertog Hendrik pad

Huib Coenen	Eindhoven	3x
Kokos Kunes	Eindhoven	1x

AUTOMATISCHE INCASSO CONTRIBUTIE

Veel leden hebben inmiddels gevolg gegeven aan het verzoek de volmacht te retourneren die OLAT machtigt tot automatische incasso van de contributie. Hiervoor onze dank, het bespaart de penningmeester veel werk.

Bent u bereid een volmacht te verstrekken, maar heeft u nog niet gereageerd, dan blijft uw volmacht altijd welkom!

BORDUUREMBLEEM

Om het nieuwe logo van OLAT verder uit te dragen, is er een nieuw borduurembleem besteld, dit voor bevestiging op rugzakken e.d. Het komt op korte termijn beschikbaar; de prijs gaat € 1,50 bedragen. In het volgende nummer meer hierover.

WINTERSERIE FLYER

Onze nieuwe flyers met het programma van onze winterserie zijn uit! Zijn er leden die deze flyers zouden willen verspreiden tijdens andere wandeltochten? Neemt u dan even contact op met Joop Wesseling of Ad Ketelaars.

Vanachter de inschrijftafel ...

De Kempische Wandeldagen zijn weer al een paar maanden achter de rug. Vanachter de inschrijftafel hoor je wat, zie je wat en klets je wat Kortom, horen, zien en zw.... nee, niet zwijgen, vertellen is leuker.

Bij de KWD is de verkoop van de consumptiemunten al jarenlang uiterst links aan de lange inschrijftafel. Vanwege overwegingen die buiten mijn bevattingsvermogen liggen – misschien wel omdat uiterst links en (veel) geld ook politiek niet altijd even goed samengaan – was dit jaar de muntenverkoop verplaatst naar de uitgang. Veel trouwe wandelaars stekkerden na hun inschrijving echter gewoontegetrouw naar links. "Huh? Geen munten? Waar kan ik munten kopen?" hoorde ik in het eerste kwartier regelmatig mompelen. Na een poosje was ik hieraan zo gewend dat mijn mond aan iedere schaduw die voor mijn tafeltje langs gleed de opmerking "consumptiemunten bij de uitgang" toevoegde. Zoiets als "papier hier" in de Efteling. "Dank je wel" klonk het dan ook regelmatig.

"Ik heb er nog van vorig jaar" klonk het ineens triomfantelijk en er zweefde een hand met 3 blauwe muntjes voor mijn ogen. Tja, gekocht en gekoesterd, een heel jaar lang. Hoe zou dat nou gegaan zijn?

"Toos, weet jij waar die blauwe OLAT-muntjes liggen?"

"Hoe moet ik dat nou weten?, ruim zelf je rommel maar op."

"Ik heb ze vorig jaar in mijn broekzak laten zitten."

“Ja, jij laat alles in je zakken zitten, zelfs je vuile zakdoek. Denk je nou echt dat ik een smerige wandelbroek zo in de kast leg? Die is toch al lang gewassen. Misschien liggen ze wel in de keukenla.”

Maar niet in de keukenla, het bureau, de gangkast, de gereedschapskoffer, of de fietstas. Alle wandelbroekzakken, wandelshirts, de zolder en de besteklade nagekeken. Zelfs niet onder de mat bij de achterdeur, naast de reservesleutel. Ook niet in het aquarium gevallen. Uiteindelijk – buurman wandelmaat had al drie keer getoeterd – in het rommelpotje in de keuken, in het gezelschap van een lege balpen, een paar elastiekjes, een stompje potlood, drie paperclips en twee losse centen.

Mag je effe dan tri-om-fan-te-lijk roepen “ik heb er nog van vorig jaar”? Tuurlijk.

Ik kijk hem glimlachend na.

Dan zie ik zie nóg een wandelaar de zaal uitlopen.

Plotseling knipper ik met m'n ogen. Ze zien, tussen het knippen door, van onderen naar boven: twee wandelschoenen, twee behaarde blote benen, een khaki korte broek, een keurig klassiek overhemd, een bijpassende rode stropdas, een stoppelbaard, een warrige haardos en een blauwe baseballpet. Ik doe m'n ogen even dicht om alles even te laten bezinken. Als ik ze weer open doe is hij weg.

Driftig schud ik kort met m'n hoofd. Hebben mijn hersens dit wel goed geregistreerd? Ik kijk even naar mijn collega-inschrijfster. Ze glimlacht. Blijkbaar hebben haar ogen ook even geknipperd.

Op de eerste dag komen twee wandelaars bij het afmelden beklag doen. Een fitte zestiger met een jong volwassen kleinzoon. Het pad langs de Dommel was te nat, te modderig en daardoor levensgevaarlijk. Je zou zó de Dommel kunnen inglijden. Er is weinig inlevingsvermogen voor nodig om een bizar beeld voor je te zien. Twee mensen al glibberend en glijdend langs het oeverpad. Plotseling glijdt er een uit en zakt de oever af. Een angstige greep in het gras en de biezen is tevergeefs. Opa zakt langzaam weg. Met ware doodsverachting gooit kleinzoon zich languit in de modder, grijpt opa's hand en probeert hem op de kant te trekken. Helaas hebben ze de zwaarte-kracht tegen. In plaats van de wallekant óp, glijden ze eraf en belanden allebei in het water.

Passerende wandelaars denken – het is midden zomer – dat ze aan het zwemmen zijn en beantwoorden hun geroep met “lekker water zeker?” Onverstand en misverstand, een gevaarlijke combinatie die er zo maar toe zou kunnen leiden dat arge-loze wandelaars de Dommel doorgespoeld worden tot aan Den Bosch. Gelukkig is er niets ernstigs gebeurd en hebben opa en kleinzoon, eenmaal op de harde weg, deze niet meer verlaten en zijn via een grote omweg teruggekeerd naar Geldrop.

Maar had OLAT nou niet even die 700 meter langs de Dommel kunnen afzetten met dranghekken, vraag ik me af. Of tenminste een reddingsvlot paraat kunnen houden?

Een tweede klacht was dat het modderpad ook onbereikbaar was voor de ambulance. Een oplossing is om de KWD te ver-

plaatsen naar de winter als de Dommel bedekt is met een dikke ijsvloer. Dan kun je Sint-Bernardhonden op het ijs laten patrouilleren. Compleet met het traditionele kruikje cognac om hun nek, zoals vroeger in de Alpen na een lawine.

Ik geef het maar even ter overweging.

Tja, een ongeluk zit in een klein hoekje. Kan overal gebeuren. Dus ook tijdens het wandelen. Een van de deelnemers was na afloop onwel geworden en de EHBO had hem op een brits in de sporthal te ruste gelegd, achter het scherm bij de overnachtingsplaatsen. De man, niet meer de jongste, was in slaap gesukkeld en lag met zijn zilverwitte haardos en lange baard toegedekt onder een geelkleurige isolatiedeken. Het toeval wilde dat even later een van de medewerkers bezoek kreeg van haar dochter en 5-jarig kleindochtertje. De spring-in-'t veld neusde overal rond, kletste met iedereen en bekeek de presentatie. Maar omdat daarop alleen maar wandelaars te zien waren en geen Mega Mindy, breidde ze al snel haar actieradius uit tot achter het scherm.

Even later kwam ze op haar tenen teruglopen en gebaarde dat oma moest meekomen. “Ssst” fluisterde ze, “Sinterklaas slaapt hier. Onder een gouden deken! Kom!” Ze troonde naast oma ook anderen mee. En daar lag Sinterklaas te slapen.

De gevouwen handen op zijn borst deinden zachtjes mee op het ritme van zijn ademhaling. Het geheel zag er vreedzaam uit als in een sprookje. Even later vertrok ze, nog steeds onder de indruk, met mama mee naar huis.

Een kwartiertje later werd de wandelaar wakker. Uitgerust en wel en weer helemaal opgeknapt. In sportieve wandelkleding kuierde hij naar de bar. Gelukkig was de kleine prinses al weg. Ik weet dat een groot geloof bergen kan verzetten. Met een paard het dak op. De schoorsteen door in een huis met cv. Allemaal geen probleem. Maar Sinterklaas met sneakers aan in een T-shirt en een blauwe sportbroek achter een pilsje aan de bar te zien zitten zou waarschijnlijk toch een berg teveel geweest zijn.

Er zijn tenslotte grenzen.

-Kees van Vessem-

Stand clubkampioenschap per 15 september 2011

1		Martien van Achterberg	13930	24	M
2		Hans Pranger	11980	25	M
3		Ton Seetsen	11340	24	M
4	1	Hanny Klumpkens	10600	23	V
5		Jan Dinnissen	9285	20	M
6		Henk Vink	9190	22	M
7		Gerrit Arfman	8055	19	M
8		Mart Douven	7650	19	M
9	2	Anita Pepers	7580	18	V
10		Ton de Jong	7165	14	M
11		Hugo Prinsen	6585	15	M
12		Wim van Cappelle	6050	11	M
13		Pieter Boots	5860	15	M
14		Hans van Heeswijk	5210	12	M
15		Rob van Stuivenberg	5040	10	M
16		Eric-jan van Oorschot	4905	10	M
17		Rini Welten	4570	12	M
18		Wilko van Nieuwenhuyzen	4550	9	M
19		Peter van den Brink	4550	10	M
20		Koos van der Maden	4455	11	M
21		Jelte van der Zee	4420	11	M
22		Dirk Donders	4400	11	M
23		Dennis van Reeden	4220	6	M
24		Gerard Meeuws	4210	11	M
25		Frank Marchand	4130	10	M
26		Ernst Westerhoff	4000	8	M
27		Nico van Hassel	3935	10	M
28		Huib Raijmakers	3920	7	M
	3	Connie Raijmakers	3920	7	V
30	4	Ineke Pijnenburg	3670	10	V
31		Cor v/d Heijden	3660	7	M
32		Frits Mennen	3655	7	M
33	5	Nicole Nacken	3575	8	V
34	6	Rinda Scheltens	3530	9	V
35		Gerrit van Haandel	3210	6	M
36		Roel van der Wijst	3145	9	M
37		Willy Timmermans	2850	6	M
38		Jan Asselberghs	2780	5	M
39	7	Coby Visser	2610	7	V
40		Claude Herman	2525	5	M
41		Boetje Huliselan	2310	3	M
42		Servee Derks	2215	3	M
43	8	Mariet Douven	2100	6	V
44		Co Tops	1740	4	M
45		Kees Relou	1690	4	M
46		Bart Lutke Schipholt	1610	2	M
47	9	Riekie Arfman v Gameren	1580	4	V
48	10	Tiny van Alphen	1515	4	V
49		Rob Keetlaer	1440	4	M
50	11	Jo van Heugten	1430	4	V
51	12	Maria vd Berg	1430	4	V
52		Erik Dikken	1340	3	M
53		Adri vd Graaff	1330	3	M
54		Remi Cnudde	1285	2	M
55		Jan vd Hurk	1270	2	M
		Sjef Koolen	1270	4	M
57	13	Rian Lacet	1190	3	V

58		Wim vd Wittenboer	1170	3	M
59		Gerry van de Aa	1125	2	M
60	14	Anja van Kempen	1100	3	V
	14	Henny van de Haring	1100	3	V
62	16	Ria Bens	1070	3	V
63	17	Riet Emans	1020	3	V
64		Piet van Buul	930	2	M
65		Klaas Bakker	865	2	M
66		Paul Canters	795	1	M
67		Marco v Heel	785	1	M
68		Peter Rijkers	720	2	M
69		Hans van Ginkel	720	2	M
	18	Isis la Croix	720	2	V
	18	Annie Beekmans	720	2	V
		Gerrit Legierse	720	2	M
73		Rino Hamelink	710	2	M
74		Fred Fisser	710	2	M
	20	Lies Wesseling	710	2	V
76		Theo Martens	650	2	M
	21	Iris van Limburg	650	2	V
		Hennie Hendriks	650	2	M
79		Rik Weverbergh	615	1	M
80		Jannet v Kleeff	610	1	V
		Henri Floor	610	2	M
82	23	Jeannette v Boerdonk	580	1	V
		Ad Verbakel	580	1	M
84	24	Sjan v Roosmalen	515	1	V
85		Evert v Ampting	360	1	M
86	25	Toos Snoeijen	360	1	V
		Joop Smies	360	1	M
88	26	Jolanda Meeuwssen	360	1	V
		Mireille vd Oetelaar	360	1	V
		Jan vd Sande	360	1	M
	26	Janny den Braber	360	1	V
		Jo van den Akker	360	1	M
		Theo Gijzen	360	1	M
		Jan Vogelsangs	360	1	M
		Henk Klinkhamer	360	1	M
		Jos Raaijmakers	360	1	M
		Rinus Ars	360	1	M
		Bram Stelling	360	1	M
		Arie Evegroen	360	1	M
		Jan van Boerdonk	360	1	M
		Jack Hendriks	360	1	M
		Richard Klein Bennink	360	1	M
		Ted Liebrechts	360	1	M
	26	Caroline Dinnissen-Vernie	360	1	V
		Peter vd Ven	360	1	M
		Louis Vernie	360	1	M
107		Cor Hermsen	350	1	M
	30	Annemiek Karels	350	1	V
	30	Cacamipo	350	1	V
		Leo Schuurmans	350	1	M
111		Ben Duin	325	1	M
112		Adrie Toonen	300	1	M
113	32	Mirjam Kies	50	1	V

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP

datum	tocht	afstand	starttijd	punten	bonus
Za 8 oktober	Berg en Dal	60 km	07.30 uur	250	100
Vr/za 28/29 oktober	Bocholtz	100/110 km	21.00 uur	430/460	
Zo 6 november	Rotterdam W/P	5km/10 km	11.00 uur pr	Schema	100
Zo 20 november	Rotterdam W/P	5km/10 km	11.00 uur pr	Schema	100
Zo 4 december	Rotterdam W/P	5km/10 km	11.00 uur pr	Schema	100

AGENDA SNELWANDELWEDSTRIJDEN EN PRESTATIETOCHTEN

datum	organisatie	plaats	locatie	afstanden
22 oktober	RWV	Alphen a/d Rijn	Atletiekbaan AAV36 Sportlaan 6 2406 LD Alphen a/d Rijn	3e wedstrijd drieluik 1000, 3000 en 5000 m
6 november 20 november 4 december	RWV	Rotterdam	Sportcomplex Langepad Langepad 16 3062 CJ Rotterdam	winterserie RWV wedstrijd: 1000, 3000, 5000 en 10000 m prestatie: 5 km en 10 km
18 december	LAT	Amsterdam	Atletiekbaan AV'23 Radioweg 89, 1098 NG Amsterdam	wedstrijd: 5000 en 10000 m prestatie: 20 km

**HEEFT U DE VOLMACHT VOOR AUTOMATISCHE INCASSO VAN UW CONTRIBUTIE AL GERETOURNEERD?
BIJ VOORBAAT DANK VOOR UW MEDEWERKING.
DE PENNINGMEESTER**

Uitslag NK snelwandelen 20 km - Woerden - 28 augustus

1		Malte Strunk	Al. Aachen (D)	1.40.10,61
2	1	Harold van Beek	RWV	1.40.24,64
3		Matthias Holtermann	Al. Aachen (D)	1.40.32,47
4	2	Richard Leijenaar	RWV	1.50.16,88
5	3	Wilfried van Bremen	RWV	1.54.21,32
6	4	Theo Koenis	De Lat	1.54.32,97
7	5	Frank van der Gulik	De Lat	1.54.41,30
8	6	Frans Leijtens	RWV	2.02.27,49
9	7	Hans van der Knaap	RWV	2.02.55,90
10	8	Jan Netten	DAK Drunen	2.03.19,51
11	9	Charles den Uijl	AAV'36	2.07.37,03
12	10	Willem van der Bijl	RWV	2.15.07,19
13	11	Harry Bijnen	DAK Drunen	2.20.58,48

100 MILES ENGLAND

In de Wandelsportbode lezen wij dat er een discussie op gang is gekomen tussen de Centurion Vereniging Nederland en de Engelse Brotherhood of Centurions. Punt van discussie is de vraag of er voor deze wedstrijd in Engeland wel of geen wedstrijdlicentie verplicht moet zijn. Wil men zich aan de officiële regels houden, dan is een wedstrijdlicentie verplicht. Aan de andere kant is het ook aantrekkelijk om meer deelnemers te trekken en dat kan alleen door de licentie achterwege te laten.

Men is er nog niet uit en daarom geeft de wandelsportbode het advies dat, als men van plan is alleen een wedstrijdlicentie aan te vragen om in Engeland aan deze wedstrijd mee te doen, het beter is nog even te wachten met de aanvraag.

-Ad van Asten-

Als een warme deken ...

Mijn derde 80 van de Langstraat

Op zaterdag 10 september 2011 zit Lies Wesseling al vanaf 09.00 uur 's morgens naar de klok te kijken én naar de buienradar. Dat laatste zullen velen met haar doen, inclusief de organisatie. Het is een heel warme, benauwde dag. De temperatuur loopt op naar 28 graden en dat zal vervolgens afgestraft worden, waarschijnlijk met onweer! Maar waar, wanneer en hoeveel?

Lies beschrijft haar ervaringen tijdens haar derde 80 van de Langstraat.

Na het heel de dag rustig aan gedaan te hebben vertrek ik met de bus naar Waalwijk. Veel te vroeg natuurlijk, om 19.00 uur ben ik er al. Nummer, en vooral de chip, opgehaald, tas afgegeven en nu maar wachten, in de vochtige hitte. Jammer genoeg zijn er geen banken of andere zitplaatsen. Ik kijk nog uit naar een oud-collega, we belten elkaar, natuurlijk in gesprek. Helaas ik zie Ton niet en Ton kan mij ook niet vinden. Dan zullen we onderweg nog wel contact houden. Steeds meer mensen, dus nog warmer, benauwd, dus rustig blijven. Om 20.45 uur worden we richting de Markt gedirigeerd. Het is inmiddels donker geworden, af en toe een flits hier en een flits daar en dat is niet alleen van de fotografen.

Om 21.00 uur gaan we dan, toch wel een lekker en spannend gevoel. Ik heb voor mezelf een klein kaartje gemaakt met iedere keer de afstanden tussen de kleine en grote posten erop. Dat is gewoon een mentale ondersteuning voor mezelf, want na de eerste 7,4 km staan er op hele kleine afstanden de korte doorloopposten met iets lekkers. Ik ga er vanuit dat ik altijd wel een kilometer of 4, of 5 of zoiets kan lopen, en volhouden tot de 80 km is bereikt.

We lopen het centrum van Waalwijk uit, richting industrieterrein. Overal staan mensen om ons aan te moedigen. Het is bewolkt en de bliksemflitsen zijn toegenomen; dat is alom het onderwerp van gesprek. Ik vertrouw

op de organisatie en mijn eigen gezonde verstand: als het te gek wordt van de weg af.

Ha, dan is daar de eerste onderbreking: het appeltje aan het eind van de Eikendijk, lekker hoor, ook een bekertje water gaat er goed in. Ook staat daar ergens een toiletwagen, keurig verzorgd. Dit jaar gaan we niet achter langs de Efteling, maar zijn vrij snel bij café 't Galgewiel en zo via de Meerdijk terug richting centrum Waalwijk.

Wat ik erg leuk vind is dat er behoorlijk veel jongeren meedoen.

Ik heb voor de start nog even een bruine boterham met kaas gegeten, maar nu zo tegen een uur of 11 lust ik wel weer iets en daar is dan de gevulde koek in het centrum van Waalwijk. Het publiek is rijkelijk toegestroomd en het is één groot feest. Wij wandelen ondertussen lekker door en Waalwijk uit. Dan opeens toch, dikke vette druppels, oh jee, iedereen schiet in z'n poncho of regenjas. Gelukkig, de regen zet niet door en ook het onweer niet, maar de flitsen blijven.

Op de Kanaaldijk, richting Drunen, krijg ik gezelschap van een jongedame, ze loopt voor het eerst. Ze loopt als een speer en ik zeg tegen haar: "loop gerust door hoor want ik kan je niet bijhouden". Nee, ze blijft gezellig even bij me en ondertussen vertelt ze. Ze heeft helemaal niet getraind, ze is net 4 weken getrouwd, was druk met haar bruiloft etc., maar wil het graag

proberen. Ja ik kan wel van alles gaan zeggen, maar het enige wat ik haar adviseer is, "ga niet te hard, gebruik je energie een beetje verstandig".

Ik zie de lucht helderder worden en zelfs de maan en even later ook wat sterren; dat zou dus betekenen dat het toch allemaal wat beter wordt. Na de derde brug rechtsaf naar beneden Drunen in, dat betekent voor mij de 1e rust bij café Westend om ongeveer 23.45 uur. M'n wandelmaatje is "nog lang niet moe" en loopt door.

Binnengekomen hoor ik via via dat de organisatie de lopers heeft tegengehouden bij het RKC-stadion in Waalwijk en ook de snelle lopers op het Halve Zolenpad in verband met hevige bliksem en het gevaar in open gebied. Ik zit binnen, ondertussen zie ik buiten de mensen met paraplu's staan. M'n petje af voor de organisatie. Zij zullen letterlijk peentjes zweten om beslissingen te nemen en de verantwoording drukt zwaar.

Na m'n rust stap ik verkwikt weer op. Het is al weer droog en het zal verder droog blijven! Inmiddels is het benauwde er ook een beetje af en ons rest een heerlijke nacht, waarin je gewoon in je bloesje kunt lopen. In Drunen is het altijd een drukte van jewelste. We krijgen een lekkere snee krentenbrood en als je wilt nog wel twee ook; 18,1 km zit erop, door naar Nieuwkuijk en ach, het loopt toch zo

lekker. Ergens hier in een straat staan allemaal verkeersborden met 80 erop en een waxinelichtje erbij. Hartstikke leuk. In Vlijmen, sporthal de Heygrave, de eerste hoofdpост, registreert m'n chip 01.29 uur. Dat is mooi, praktisch dezelfde tijd als de voorgaande jaren. Eerst even de tas opzoeken, perfect weer georganiseerd op kleur en nummer, kost geen moeite of tijd. De bouillon en thee staan ook al weer ingeschonken, uiterst vriendelijke vrijwilligers, geweldig! Ik trek ook maar meteen andere sokken aan, want die warmte maakt alles klam.

Na de rust op weg naar volgens mij het leukste gedeelte van de tocht, De Hoeve, Haarsteeg, Elshout. Hoewel er overal veel mensen buiten staan lijkt het mij iets rustiger als vorig jaar. Natuurlijk zijn er enorm veel vuurkorven. Bij Mommersteeg hebben we alweer een banaantje te pakken. Ondertussen lukt het mij goed om het tempo erin te houden, Ik word daarin ondersteund door verschillende sms-jes. Het is al ver na middernacht, toch zijn er nog mensen die of uit hun bed komen of nog wakker zijn en die iets van zich laten horen. Inmiddels loop ik op de Heusdensedweg en geloof me, die is lang, maar het publiek en hun aanmoedigingen zijn hartverwarmend.

Na een behoorlijke tijd van stappen begint het dan toch te komen: de ontknoping van "wat ze dit jaar weer verzonnen hebben in deze omgeving". Het wordt het "Salsa-feestje". Mooi versierde tuinen, verlichting, kleur, sfeer en links van me heerlijk relaxte muziek van de Caribbean, de salsa. Ik stap erop af. Ik sta te zwijmelen bij een stel dat heerlijk aan het dansen is en wordt uitgenodigd om mee te doen. Dat laat ik mij geen twee

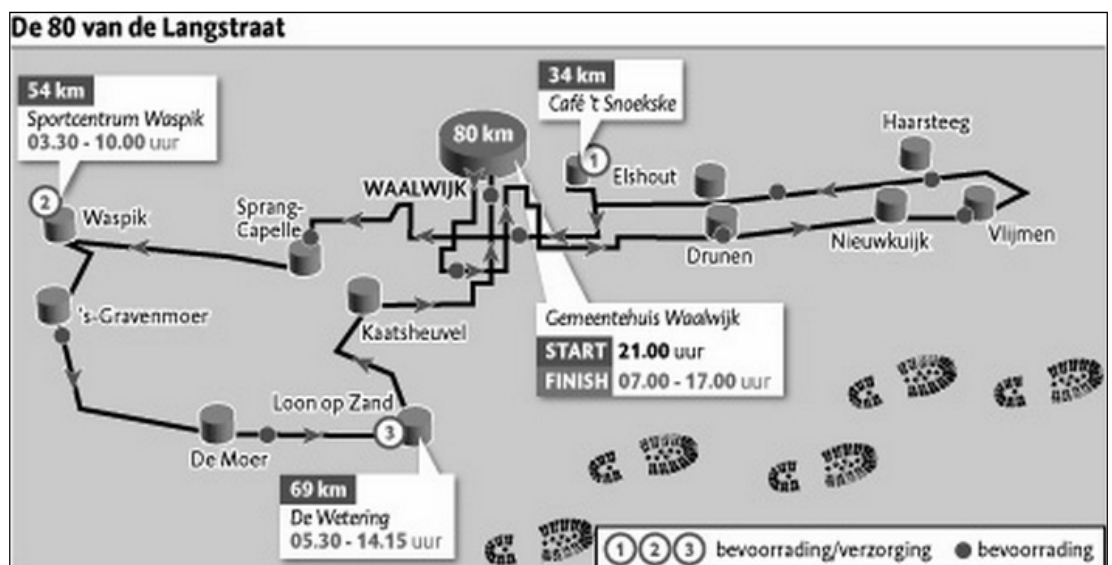
keer zeggen. Op m'n wandelschoenen, even een paar minuutjes weer anders genieten. Hombre qué passa!! Muy bien! Ik kan natuurlijk niet blijven dansen, want er wachten mij nog enkele tientallen kilometers. Voor ieders smaak is er muziek, en hoe later, hoe harder.

Vlak voor café de Gekroonde Hoed staat weer een toiletwagen. Al weer een verbetering van de organisatie ten opzichte van andere jaren. Het is niet erg druk gelukkig, maar de jonge vrouw die staat te wachten zegt mij te kennen. Ik snap er niets van. Ze zegt: "ja hoor, van de krant, jij staat op de voorpagina van de Waalwijker!" Ze herkent mij aan m'n rode bril en wit/rode 80 cap. Zo gaat de nacht verder en verder en bijna aan het einde van de Kapelstraat, ik ben nu in Elshout, zie ik een paar lege stoelen bij een huis. Ik denk "lekker even zitten". Meteen komt de heer des huizes bij mij of ik een lekker bakske koffie wil of een koek.

Wat verderop, weer precies op het goede moment, komt er een sms-je van de organisatie met de tekst: "Wij willen de lopers een hart onder de riem steken tijdens de nachtelijke uren en geniet van de verzorging bij de posten". Nou dat is waar; bij iedere post zijn de vrijwilligers zeer zorgzaam, vriendelijk, vrolijk, steeds weer die warme deken.

Zo kom ik om 04.23 uur aan bij de Overlaat in Waalwijk, alweer praktisch dezelfde tijd als de voorgaande twee jaren. Weer 2 bekers thee, een broodje, een kleine 20 minuutjes pauzeren en dan verder. Ik verwacht tussen 07.00 en 07.30 uur bij de volgende hoofdpост te zijn, dat is 12,3 km. We passeren de ene kruising na de andere. Af en toe moet ik even gapen. Ik ben nu eenmaal geen nachtmens. Maar m'n voeten, benen en de rest doen het uitstekend, iets om blij en dankbaar voor te zijn. We gaan weer even door een woonwijk en ondanks het heel late uur zitten er nog mensen buiten; de straat staat vol waxinelichtjes, wát gezellig!

Af en toe begint er een geluidje te komen van een slaperige vogel, een tijlpeje van een waterhoentje. Aan de zijkant, nee eigenlijk achterkant, zie ik langzaam een streep roze komen, dan geel, ijsblauw, oudroze, goud, ik weet het allemaal niet, maar het is zó prachtig. Het enige vervelende is dat het achter mijn rug gebeurt, dus regelmatig kijk ik even achterom om te zien hoe het langzaam dag wordt. Er is ergens in Nederland nóg iemand die hiervan geniet, want ik krijg een sms: "de eerste vogels zingen hun hoogste lied, het licht is schitterend, pastels, lichtroze, goudgeel, we hopen dat dit veel goeds brengt voor de nieuwe dag, we wensen je een goede droge morgen en een stralende dag, etc".

Verder door naar Waspik, de Sporthal. Inmiddels is het gewoon dag, het is zondag, oh ja, dat is het al een tijdje. Ik kom er aan om 07.19 uur. Links en rechts zie ik toch wel kleine drama's van lopers die zich naar de EHBO slepen of afgevoerd worden.

Na de rust doe ik m'n jasje aan, het weer is prima, niet meer zo benauwd en een fris windje. Net wel of net niet zonder jasje, ik kies voor de warmte, lekker voor de spieren. Ik heb eigenlijk nog steeds nergens last van en loop te genieten, al weet ik dat er straks een saai stuk komt. Bij 's Gravenmoer loop ik natuurlijk weer eens te sms-en als ik mijn naam hoor roepen "Lies" en nog een keer. Ik denk nog, dat zal wel een andere Lies zijn, want ik ken hier niemand. Achteloos kijk ik om en zie iemand in een wagen naar mij zwaaien. Is dat voor mij, hoe zo, ken je me dan. Domoor als ik ben: breed lachend zit daar iemand van de organisatie met laptop, heeft mijn loopnummer ingetoetst en zie, de personalia rollen eruit en Lies wordt vrolijk goedemorgen gewenst. Wat een gein!

Bij een volgende post hebben ze nota bene Optimel met limoen, een favoriet drankje van mij. In Dongen weer een verrassing, de "80 van de Langstraat apotheek". Daar verstrekt men "medicijnen" voor verschillende klachten, b.v. een zure appel om doorheen te bijten, een snoephartje voor als je emotioneel bent, enz. Zo kan ik dus weer een paar kilometer vooruit, de lange Fazantenweg in. Die is echt lang, maar ik overwin hem, mag eindelijk linksaf en steven af op "'t Maoske", 62,8 km, de intervallen worden korter. Weer even tanken. Alweer thee, ik krijg er niet genoeg van, even later nog een doorlooppst, met ja hoor: koeken, krentenbrood, Marsjes etc. Toch maar weer iets genomen en verder.

Dan op weg naar Loon op Zand en "de Wetering". Dat is op 67,1 km het moet gaan lukken, ik geloof er echt in. Ook de Wetering geeft een goede tijd:

10.48, vorig jaar 10.45 uur, hoe krijg ik het voor elkaar! Ook hier nog steeds zorgzame vrijwilligers als een warme deken. Op een gegeven moment zit ik ondersteboven in mijn tas iets te zoeken en dan staat er iemand van de EHBO naast me en vraagt "hoe gaat het, lekker?" Hij vraagt dus niet negatief "ben je niet lekker", maar heeft me schijnbaar wel in de gaten gehouden, waarom ik toch zo voorover hing. Heel scherp gezien. Heel goed gedaan, nee, ik ben gelukkig kiplekker en waardeer de zorgzaamheid.

Na deze rust stel ik me nog een keer in op een lang stuk, dat is voor mij de Duikse Hoef. Dat is het voordeel als je een keer vaker gelopen hebt. Dan wordt het grapje nog een keertje uitgehaald: iemand die door de luidspreker roept: hé daar heb je Lieske, ja dat is Lies. Ik kom erachter dat ze met een verrekijker mijn loopnummer hebben bestudeerd en dan ben je zo getraceerd. Ik vind het wel leuk, want zo langzamerhand vind ik het mooi geweest. De "Molen" voorbij en het laatste stuk: 4 km nog.

De Kloosterweg, Antoniusstraat, Stationsstraat en Markt. Wat krijg ik een complimentjes in de vorm van: "wat zie je er nog fit en fris uit" etc. Ik weet niet hoe ik eruit zie, maar voel me in-

derdaad nog heel fit en blij. Ja en daar is 'ie dan, de laatste piep van de chip. Ik finish op 13.22 uur en dat is 21 minuten eerder dan vorig jaar! Bij de rode looper word ik ook nog een keertje omgeroepen en Joop staat daar te wachten.

Zelfs tijdens het afmelden laat de organisatie zien steeds opnieuw de puntjes op de i te zetten: een vrijwilliger geeft me meteen een stoel aan, wijst op m'n schoenen en zegt "kom maar hier ik haal de chip er wel af". Verder is een slimmigheidje dat het certificaat al in een plastic hoesje gestoken is; het begint trouwens net een beetje te regenen.

De derde 80 van Waalwijk was weer een grandioos wandelfeest, grote dank aan de organisatie en alle vrijwilligers. Ik heb een warme deken om me heen gehad.

-Lies Wesseling-

HEEFT U DE VOLMACHT VOOR AUTOMATISCHE INCASSO VAN UW CONTRIBUTIE AL GERETOURNEERD? BIJ VOORBAAT DANK VOOR UW MEDEWERKING.

DE PENNINGMEESTER

Kempische Wandeldagen

Van vrijdag 5 tot zondag 7 augustus 2011 vonden de Kempische Wandeldagen vanuit Geldrop plaats. Er kon op vrijdag 5 augustus gestart worden op de afstanden 15, 25, 35, 55, 75, 80 (55+25), 90 (55+35) en 110 km, waarbij opgemerkt moet worden dat de 55, 75 en 90 km niet tot de officieel georganiseerde afstanden behoorden. De auteur van onderstaand verslag koos het 35 km parkoers.

vrijdag

We verlieten de startlocatie, sporthal De Kievit. Spoedig kwamen we langs de kantine van Kynologenclub De Kempen. Hier zou 's avonds de start zijn van de Kempenlandtocht. Op het aangrenzende sportterrein stonden talrijke tenten en caravans van deelnemende wandelaars. We liepen naar het Eindhovens Kanaal en volgden dit tot de eerste oversteekmogelijkheid. Daarna dwaalden we door het fraaie en particuliere terrein: bosgebied Gulberg. We kwamen bij de spoorlijn Eindhoven-Venlo. Na de spoorlijn te hebben overgestoken dwaalden we door bosgebied Refelingsche Heide.

Het was deze dag zwaarbewolkt, maar voor 99% droog. Bij de start was nog te weinig licht voor mooie foto's, maar daar kwam nu verandering in bij het naderen van een wandelaar die ook elke dag 35 km, maar tussendoor nog 75 km extra liep vanwege de 110 km lange Kempenlandtocht.

We staken de A270 (Eindhoven-Helmond) over en dwaalden nu naar buurtschap Papenvoort. Daar liepen we eerst door bosgebied Papenvoortsche Heide, overgaand in bosgebied Geeneindsche Heide. Op weg naar het Wilhelminakanaal kwamen we door de buurtschappen Kruisschot, 't Hof, Deense Hoek en Achterbos. Na een sluis verlieten we het Wilhelmina-

kanaal weer. Nu dwaalden we door bosgebied Ruweeuwsels. Opnieuw doorkruisten we een paar buurtschappen, te weten Rullen en Laar. Voordat Nuenen werd bereikt kwamen we nog door bosgebied Nuemens Broek. Vlak voor de grote rust zochten we nog een supermarkt op om de dorst te lessen. Omdat wij vaker aan deze tocht hebben meegedaan weten we wel ongeveer waar supermarkten zijn.

Na de grote rust in café Schafrath kwamen we langs de Heilige Clemenskerk. Verderop kwamen we langs nog een kerk, De Regenboog, alvorens Nuenen weer te verlaten. We kruisten de A270 en kwamen opnieuw in bosgebied Refelingsche Heide. Bij het meer Enode met openluchtzwembad was het wat droefgeestig. In het zwembad was helemaal niemand. Als we met de Kempische wandeldagen hier langskomen zijn er bijna nooit badgasten te zien. Door buurtschap Eeneind liepen we naar een spoorlijn en even later werd een kapelletje bereikt. Hier hadden we in het verleden ooit wel eens een wagenrust. Maar sinds jaren is deze verderop gelegen, in buurtschap Coll. Maar voordat we hier kwamen zagen we de Collse watermolen nog fraai liggen.

Na de wagenrust liepen we ruim 1½ km over een smal pad langs de Kleine Dommel. Het Eindhovens Kanaal werd

weer bereikt. In buurtschap Hulst staken we het Eindhovens Kanaal over via de Hulsterbrug. Nu was het nog een klein eindje alvorens de finish werd bereikt. We hadden deze dag goed doorgelopen, want we liepen de tocht in ruim 6½ uur. Het IVV nummer was 16988.

zaterdag

Deze dag voerde de route in het begin over de laatste kilometers van het nachttraject van de Kempenlandtocht. Zodoende konden we verschillende kanjers op de gevoelige plaat vastleggen.

Nadat we de Kleine Dommel hadden overgestoken, volgden we het Elsbroekpad waarlangs de Nutsschool Beneden Beekloop en de Dommeldalschool gelegen zijn. We kruisten de spoorlijn Eindhoven-Weert. Door een industriegebiedje werd de Eindhovenseweg bereikt en even gevolgd. We kwamen nu achtereenvolgens langs of door de buurtschappen Riel, Gijzenrooi en Genoenhuis. We kruisten de A67 snelweg.

We kwamen op de Grootte Heide. Eenmaal liepen we tussen twee vennen door. Dat waren het Diepe Meerven en het Drooge Meerven. Voordat we een verzorgingspost bereikten, kwamen we nog langs het Witven. Dit laatste ven lag vrij dicht langs de A2 snelweg.

Via de buurtschappen Heezerbosch, Oudenmolen en Kruis werd Heeze bereikt. In het centrum verlieten we de route voor een bezoek aan een supermarkt. De grote rust was in café De Brug in buurtschap Ginderover en vlak hiervoor waren we de Groote Aa nog overgestoken. Buiten de bebouwde kom dwaalden we nu door de Herbertusbossen. Nu zetten we koers naar kasteel Heeze. Ruim voor het kasteel stond een zeer grote duiventil.

We kwamen bij het westelijke deel van de Strabrechtse Heide en spoedig werd buurtschap Strabrecht bereikt. Ook kwamen we nog door buurtschap Rul alvorens de laatste wagenrust te bereiken. Deze was niet, zoals gepland, nabij het ANWB-gebouw gelegen maar iets verderop bij de op- en afrit naar Geldrop van de A67-snelweg. Over een fraai pad langs de Kleine Dommel en door het kasteelpark van kasteel Geldrop werd de finish bereikt. Het IVV-nummer was 16989.

zondag

Op de laatste wandeldag verlieten we de start in de richting van kasteelpark en Kasteel Geldrop. Daarna liepen we door een deel van het centrum van Geldrop. De mooie wandelgedeeltes in Geldrop lopen langs de Kleine Dommel en ook deze dag liepen we langs een traject van de Kleine Dommel. We kwamen langs een oude Fiat 500 met een dame op het dak. Deze dame zit er al jaren en is dus kennelijk een kunstobject. Na het oude Weverijmuseum voerde de route opnieuw langs de Kleine Dommel, een traject dat we de

voorgaande dag tegengesteld hadden gelopen. En dan ziet het er toch weer anders uit.

Over de Goorstraat, de Wethouder van der Eijndenstraat en de straat Grote Bos werd Geldrop verlaten. Door een naamloos bosgebied liepen we naar de A67 snelweg en staken deze over. Na de splitsing met de kortere afstanden kwamen we, lopend langs de parkeerplaats Meelakkers langs de A67-snelweg, bij een kruisbeeld. Er stonden hier verse bloemen ten teken dat het goed wordt onderhouden. We sloegen hier af en dwaalden over de Braakhuizensche Heide. Dit keer liepen we ook nog over het Rulse Laarzenpad. De nattigheid viel hier beslist mee. Het was hier volop genieten. We staken de Kleine Dommel een paar maal over.

In buurtschap Rul was een verzorgingspost. Volgens de routebeschrijving was deze verzorgingspost vanaf 8 uur open. Maar volgens de papieren van de organisatie ging deze verzorgingspost om 8:45 uur open. Toen de verzorgers hier om 8 uur bezig waren om de boel klaar te zetten, kwamen de eerste wandelaars al langs. Weliswaar was deze verzorgingspost op 8,7 km gelegen, maar er kon elke dag al voor 7 uur gestart worden. Buiten Rul vervolgden we het Rulse Laarzenpad. Daarbij kwamen we nog langs volksuintjes. We kruisten meerdere keren de Kleine Dommel.

Nu volgde een lang pad over de Strabrechtse Heide. We konden hier volop genieten. Er liggen hier ook een aantal vennen. Zo kwamen we o.a. langs het Waschven. Bij een zandvlakte gaf de

kaart aan dat hier in het verleden een galg hing vanwege de naam Galgenberg. Bij het fraaie Kiezelven, waar we maar liefst zes foto's maakten, werd de Strabrechtse Heide tijdelijk verlaten.

Alvorens de wagenrust langs de A67-snelweg te bereiken, kwamen we langs het Slootjesven en het Meerloonmeer. Op de rustpost was het een drukte van jewelste, maar er was gelukkig nog wel een zitplaats vrij. Verder dwaalden we over de Braakhuizensche Heide over af en toe MTB fietsroutes en door een verbrand heidegebied van de Strabrechtse Heide. We kruisten de A67-snelweg en via buurtschap Voortje werd het centrum van Mierlo bereikt. Hier was de grote rust in café 't Tapperijke. Mierlo werd in westelijke richting verlaten. In een bosgebied lasten we nog een rust in op een bankje bij een naamloos vennetje. Verder kwamen we nog langs het Lisven in bosgebied Molenheide. Buiten Luchen was de laatste verzorgingspost. Over de Luchense Heide werd de finish bereikt. Het IVV-nummer was 16990.

Het zijn weer hele mooie dagen geworden. Het was mooi wandelweer, waarbij het voor 99% droog bleef. Hoewel de eerste wandeldag volgens de weerberichten de warmste dag zou worden, viel de tweede wandeldag deze eer te beurt. Wij willen de organisatie hartelijk danken voor het mogelijk maken van deze tochten.

-Henri Floor-
www.henrifloor.nl

Wandelen van de Ierse Zee naar de Noordzee

Na vier jaar de Camino in Zuid-Frankrijk en Noord-Spanje was nu het Verenigd Koninkrijk aan de beurt om een langeafstandswandelpad te lopen. Mijn zoveelste reis met Theo Tromp, ben de tel al lang kwijt. De tocht stond gepland voor 5 t/m 22 mei. Van tevoren kreeg ik nog een mailtje van Arie Evegroen dat de weersvooruitzichten goed waren, maar in de praktijk pakte dat anders uit. Waarschijnlijk de schuld van het heel mooie voorjaar in maart en april. Daar kwam helaas net toen wij er waren een einde aan. Toch kunnen we op veel positieve ervaringen terugzien.

Donderdag 5 mei / vrijdag 6 mei

De reis naar Engeland was met de Ferry van IJmuiden naar Castlebar. Daar hadden we in 2010 al voor gerepeet (reis naar de Hadrian's Wall). Belangrijkste highlights: het lopende diner- en ontbijtbuffet, de disco met een bandje met twee goeduitziende zangeressen en voor de mensen die dat "wilde" gedoe maar niets vonden een zanger/gitarist a la Dylan. De overtocht duurde lang, eigenlijk te lang, want we arriveerden de volgende dag pas om 10 uur en we moesten nog helemaal naar de westkust rijden, daardoor konden we die eerste dag nog geen grote afstand lopen.

Saint Bees is een bescheiden stadje, we hebben er niet veel van gezien. De eerste 6,5 (van de 296) km liepen we langs de Ierse Zee.

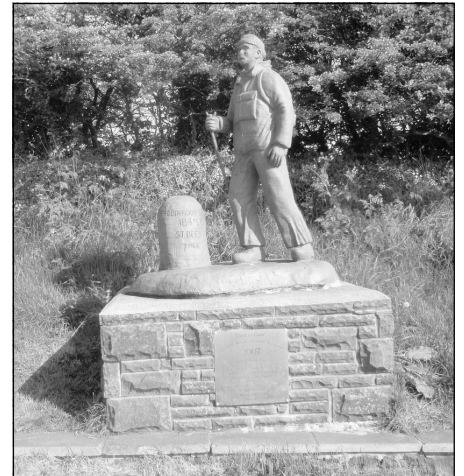

Bij de start, niet ver van een groot hotel, een informatiebord. Saint Bees heeft uiteraard dank zij dit wandelpad veel overnachters. We hadden onderweg naar Saint Bees nog een fikse re-

genbui gehad, maar begonnen nu met een zonnetje en een fris windje. Vanaf de kliffen hadden we een mooi zicht op zee. Er was gevarieerde plantengroei o.a. blauwe druiven, hyacinten en koekoeksbloemen. Maar de gele brem overheerste. De ondergrond was rode klei. Op de rotsen, die voor ons onbereikbaar waren, nestelden veel meeuwen. Al na een uur kwamen we twee Nederlandse meisjes tegen, die liepen van oost naar west en waren aan hun laatste kilometers bezig. Zij hadden die dag veel regen gehad.

Na 70 minuten gingen we landinwaarts. We liepen langs veel weilanden, het groen overheerste. Theo stond met zijn busje in Sandwith voor de eerste verzorging: een kartonnetje limonade. Na Sandwith veel graspaden, die soms drassig waren. Hoogtevverschillen hoefden we deze eerste dag nog niet te overbruggen. We passeerden een lokaal spoortje, de trein was zo aardig net te passeren. Een riviertje, de Pow Beck, kringelde door een klein dalletje, en werd een beetje gecamoufleerd door bomen.

Links op afstand de vrij grote plaats Mirehouse, maar die lieten we links liggen. In Moon Row, net zoals Sandwith een gat van nog geen 1000 inwoners, een indrukwekkend beeld van de Coast-to-Coast-wandelaar en een Walkers "pop in"-cafe, niet voor overnachten, maar koffie en een stempel was wel mogelijk. Overigens, zo vaak als je op de Camino kon stempelen, zo wei-

nig kon je het hier. Het derde gehucht Cleator was na ruim 14 km. onze finishplaats. Hier bleek dat twee wandelaars, Cor van der Heijden (van OLAT) en Jan Willem Dijkgraaf (vroeger een naam in de langeafstandswereld) hun oude 'zonden' niet konden verloochemen. Zij waren ver op ons vooruit, maar tevens verkeerd gelopen. De Coast-to-Coast is een pad, dat niet rijkelijk van markering voorzien is, dus altijd uitkijken. Achter een blok huizen viel ons een grasveld op, waar aan tientallen waslijnen was hing te drogen. De tuintjes waren niet groot genoeg, daarom werd het plantsoen hiervoor geleend!

Zaterdag 7 mei

Start om 9 uur met redelijk weer. We staken een enigszins brede rivier over, de Ehen. Bij een boerderij, de Black How, gingen we het Blackhow-bos in en toen begon de beklimming van de eerste berg van het Lake District, de Dent, 1131 voet, in meters moet je dan aan ongeveer 770 meter denken.

Na 2500 meter een goed excuus om even uit te blazen. In de verte zagen we Cleator Moor liggen, de stad, waar we overnacht hadden.

De afdaling was enigszins steil en mijn wandelstok deed voor het eerst dienst. We konden nu een paar kilometer het dal volgen van de Nannycatch Beck, omgeven door wat lagere heuvels.

Op een klein bergje waren 13 schapen een wedstrijd aan het doen wie op de hoogste rotspunt mocht zitten. We kwamen een groepje amazones tegen. En even verderop een herdershond, die verveelde zich een beetje en liep daarom maar een eindje met Arie en mij mee. Ze ging ook op haar gemak poseren voor een foto.

Op de verharde weg stond Theo voor de koffiepauze. Daar werden de automobilisten ook via een bord gewaarschuwd voor overstekende koeien en schapen. Langs die weg was het nog 20 minuten lopen naar de Ennerdale Bridge. Geen dorp, maar een brug over de eerder genoemde rivier Ehen, die verderop zou uitmonden in het Ennerdale Water.

Een paar paarden dolden in de wei, hadden toen door het weer de lente nog in de bol. Voorbij de brug verlieten we de verharde weg en kwamen via veldwegen en een weiland bij een parkeerplaats uit, waar Theo met de boterhammen stond. Een paar kippen vonden dat eten ook wel leuk en alhoewel Theo zei dat ze goede kans maakten voor het diner vanavond, dropen ze pas laat af.

Boven het meer pakten zich donkere wolken samen. Er was nu geen ontkomen meer aan: we zouden een behoorlijke douche krijgen. De regenpakken, -capes en paraplu's kwamen uit de rugzakken. Op het pad, dat rotsig was, was het goed uitkijken, het werd glad door de regen. We zouden een kleine 4 km langs de rechteroever blijven lopen. Iemand bij de brug had ons de linkeroever met gemakkelijk verhard pad aanbevolen, maar de Coast-to-Coast liep nu eenmaal hier. Bij een kleine afdaling zag ik beneden Catharina uit Haarlem bezorgd kijken. Beneden zag ik de reden daarvoor: Elly en Friedy, een echtpaar van ons groepje deed bijna aan alpinisme en moesten uitkijken dat ze niet uit zouden glijden het water in.

Aan het einde van het meer volgden we het dal van een andere rivier, de Liza. We liepen nu tussen hogere bergen, overwegend bedekt met bos, dat heette ook weer Ennerdale. De weg was nu weer breed en enigszins verhard. Rechts lag een jeugdherberg in

de middle of nowhere, er was daar ook maar weinig activiteit. Aan de overkant de Pillar Rock, bijna 1000 meter hoog. Helaas moeilijk op de foto te zetten, omdat het nog steeds miezerde en de zon het liet afweten.

7 km na het Ennerdale Water ging de brede weg bij een alleenstaand huis, mogelijk een boswachtershut, over in een smal pad. Nu zouden we de eerste pittige klim op dit pad krijgen: van ongeveer 160 meter naar de hoogste top van vandaag: de Grey Knotts (800 meter). We twijfelden soms of we nog op de route zaten. Op dit gedeelte moet het pad dringend opgeknapt worden. We kwamen langzaam het dal van de Liza uit. Aan het eind gaf de avondzon een mooie weerschijs op de Grey Knotts.

Om zes uur waren we op het hoogste punt, plm. 80 meter onder de botte top van de Knotts.

Jan-Willem en Cor kwamen ons tegemoet lopen. Zij hadden het dal aan de rechterkant verlaten, en bleken (weer) verkeerd te zitten. Even verderop vanuit de hoogte in de verte zicht op het Ennerdale Water. Dat was nu goudkleurig geworden door het effect van de ondergaande zon. Volgens het boekje was het nog 2 km. lopen naar de Hollister State Mine over een bergpaadje en een oud treinspoor. Maar in de praktijk viel dat vies tegen. Het was al over half 8, we hadden meer dan 5 km gelopen en we moesten in ieder geval voor het donker weer beneden zijn. We volgden steenmannetjes, die moesten toch ergens naar toe leiden. En dan om 20.10 uur een wonder: we sloegen rechtsaf op een bergkam en dat bleek het oude spoortje te zijn!

We liepen nog 500 meter naar beneden en we konden in de jeugdherberg een warme kop thee drinken. Aan het eind van de rit bleken Cor en Jan-Willem weer zoek te zijn. We hoopten dat ze in ieder geval ook ergens naar beneden gekomen waren, anders zouden ze wel eens een heel onplezierige nacht kunnen hebben!

Zondag 8 mei

Eerst een rit van plm. 8 km van de jeugdherberg in Longthwaite naar de Hollister State Mine. Die jeugdherberg van gisteren was natuurlijk ideaal geweest, we konden zo vanuit ons bed de route oppikken, maar helaas zat die al vol toen Theo haar een half jaar geleden wou boeken. We hadden op die weg heel wat om naar te kijken, want er bleek een of ander groot fiets-amateurevenement plaats te vinden. De weg ging geleidelijk omhoog en voor veel van die hobbyfietsers was het afzien, een soort mini-Alpe d'Huez. De Hollister State Mine was overigens nog steeds in bedrijf, je kon er als bezoeker in de schacht afdalen en demonstraties bijwonen. Onbewust moest ik denken aan de ondergrondse mijnwandeltochten in Houthalen-Beringen, nu al weer 25 jaar geleden. We volgden de weg, waar we net over gereden hadden, over een pad langs de helling. Dit bleek vroeger een toeweg geweest te zijn. Tot Longthwaite hebben we voorzichtig ingeschat wel 2000 recreanten voorbij zien fietsen. We passeerden een man, die plm. 6 Engelse jachthonden aan de riem had. Het begon weer behoorlijk te regenen. Vlak voor Longthwaite was er een moeilijke passage langs een rivier, waarbij je je via een ketting vooruit moest trekken. We zochten nog even naar een andere manier om daar te passeren, maar dat zou zeker een extra uur oponthoud geven. Als stok achter de deur hadden we het gegeven, dat de jeugdherberg daar maar 300 meter vandaan lag, en daar was de koffie bruin en warm. Tegen twaalf uur vervolgden we de wandeling. Binnen een kwartier zaten

we in het gehucht Rosthwaite. Dit dorpje had de dubieuze titel "natste plaats van Engeland" Vandaag klopte dat als een zwerende vinger, want de lucht was een grijze massa. Na passage van een brug maakten we ons op voor de beklimming van de eerste behoorlijke berg van die dag. In het begin ging dat nog heel geleidelijk over een boomrijk groen pad langs de Stonethwaite Beck.

Even verderop kwamen de "verloren zonen" Cor en Jan-Willem van een zijpad van rechts. Het bleek dat die gisteren in de jeugdherberg in het Ennerdale Wood overnacht hadden en ze hadden er nu al 17 km opzitten, een bonus van 6 t.o.v. ons. Ze hadden hun les nu wel geleerd, en zouden verder bij ons blijven. Voorbij de Stonethwaite Fell (watervallen) werd het pad rotziger. We waren nu aan de lunch toe en het weer werkte mee: langzaam ging het zachter regenen. We zaten tegen een muurtje aan en hadden een mooi uitzicht op het dal en Rosthwaite. Er kwamen hier van de bergen wel 20 beekjes naar beneden en die gaven op bepaalde punten fraaie watervallen. Bij de Lining Crag kregen we nog even een stuk hoogvlakte (zadel) totdat we echt op het hoogste punt, de Greenup Ridge (1400m) kwamen. Het was nu droog. Dat was maar goed ook, want op die hoogvlakte moesten we nog behoorlijk klauteren over de stenen. De Greenup Ridge was niet echt een

top, meer een brede pas. Daardoor merkten we pas dat we er overheen waren toen de afdaling begon.

Gisteren rond deze tijd, met al het slechte weer bij Ennerdale Water waren we weinig andere wandelaars tegengekomen. Maar nu zagen we er het eerste uur misschien wel honderd. Het pad naar beneden was erg modderig. Door de regen werd het door talloze stroompjes nat gehouden.

Net als gisteren bleef onze gemiddelde snelheid laag, onder de 4 km per uur, zelfs bij dit afdalen.

Na twee uur kwamen we weer op een breder karrenspoor, het dorp dat in het volgende dal lag, Grasmere, kondigde zich aan. Vlak voor het dorp nog tot twee keer onweersdreiging, maar gelukkig bleven donder en bliksem op afstand. In een tuin zagen we bloemen in uiteenlopende vrolijke kleuren, dat bleken rododendrons te zijn. We hebben nog behoorlijk moeten vragen en bellen om onze jeugdherberg te vinden, maar om kwart voor zeven waren we allemaal binnen. Zelfs de goede wandelaars vonden dat het nu wel welletjes geweest was. 16 km hadden we gewandeld, maar voor ons gevoel hadden het er net zo goed 25 kunnen zijn! Achter de jeugdherberg hadden we een eigen huis, waar Theo de keuken kon gebruiken. We genoten uitgebreid van zijn nassischotel en hadden weer ondergrond om de volgende dag een paar bergen te "nemen".

Maandag 9 mei

De vierde dag: het traject Grasmere – Patterdale. Geen grote afstand, 13 km., maar vanwege het hoogteverschil zouden we ca. 6 uur onderweg zijn.

Vanuit de jeugdherberg liepen we Grasmere binnen. Best wel een leuk stadje, met fraaie cottages. Ook erg toeristisch, want we telden al gauw 15 Guest Houses. Eigenlijk laat de Coast-to-Coast deze plaats rechts liggen, daarom moesten we een kleine kilometer langs de autoweg A591 lopen, voordat we bij Mill Bridge weer de route oppikten. Nu zaten we weer op een landelijke weg, omgeven door stenen muurtjes. Deze komen hier heel veel voor en zijn soms al meer dan drie eeuwen geleden aangelegd.

Een half uur na de autoweg waren we met een pittige klim bezig over de heuvelrug Great Tongue. Beneden liep het vrolijk kletterende beekje Little Tongue Gill. Links lag een bergtop, de Seat Sandal, toch al gauw 1500 meter hoog. Zo nu en dan moesten we even uitpuffen en daarbij kwamen we twee Rotterdamse jongens tegen, die met grote rugzakken sneller liepen dan wij met ons lichtgewicht-tasje. Zal ook wel een beetje met leeftijdsverschil te maken hebben, waarschijnlijk scheelden ze 30 jaar met ons.

Ondanks het feit dat de zon scheen was het erg fris door een behoorlijke tegenwind. Rechts beneden zagen we een ander pad liggen, dat even verderop op ons pad uitkwam. Dat bleek ook van Grasmere af te komen. Na 6 km kwamen we aan bij het meer Grisdale

Pass, het hoogste punt op plm. 800 meter. Voor deze pas lag een rustiek meer, de Grisedale Tarn, ingeklemd tussen een aantal heuveltoppen.

We zochten een beschut plekje op langs het water om de middagboterham op te eten. We zouden nu een heel lange afdaling krijgen, waarbij we de Grisedale Beck als richtlijn aanhielden. Links lagen veel kliffen: Tarn Crag, Falcon Crag en Eagle Crag. Daarachter veel ruige en kale bergen. Links en rechts op het routekaartje veel hoogtelijnen erg dicht bij elkaar, binnen een

half uur kon je 800 meter hoger zitten, maar dat laten we maar aan de berggeiten over. Bij Grisedale Tarn stond het Grisedale Hause. Dacht even dat dat een herberg was, maar we zitten hier niet in Duitsland. 2 km verderop herkansing: de Ruthwaite Lodge. Maar de deur zat op slot. Het gebouwtje was opgeknapt ter nagedachtenis aan twee verongelukte bergbeklimmers uit deze regio, maar zo had je er dus niets aan.

De vallei begon breder te worden, waarschijnlijk zouden we over twee uur het eindpunt Patterdale bereiken. We zagen in plaats van kale rotsen weer grotere bossen, overwegend dennenbomen. Bij een muurtje namen we een tweede rust en aten de laatste boterhammen op. Opeens kwam er heel dreigende lucht opzetten en even later stortregende het. Maar gelukkig i.t.t. gisteren maar tien minuten, dat kon ons humeur niet bederven.

Het was een heel mooi groen dal, waar talloze schapen en typische Engelse koeien, de Galloways, het erg naar hun zin hadden. De schapen konden maar niet wennen aan wandelaars, want als

je een paar meter hun richting uitliep, renden ze verschrikt weg. Zo was het best een komisch gezicht, om 2 lammetjes in een riool te zien zitten, daar konden wij ze niet storen! Een koe stak zijn kop in een modderberg en had daarna een rode snuit.

Even verderop begon de verharde weg, die dachten we tot Patterdale te blijven volgen, maar de laatste 800 meter was toch nog een graspad dat een beetje omhoog en omlaag ging. In Patterdale leek de tijd stil gestaan te hebben: een kruidenierswinkel met postkantoor, een rode telefooncel en een hotel met pub duidden op de aanwezigheid van mensen. Het was net drie uur geweest, t.o.v. gisteren waren we veel beter opgeschoten. De geringe regenval was daar ook debet aan. In de pub (Lion Inn) voor het eerst volop tijd om een Guinness te drinken. Ook nog wat ansichtkaarten gekocht en daarop geschreven dat het weer nog meeviel. Maar ik wist toen nog niet wat de volgende dag ons zou bieden!

We hoefden niet ver meer langs de weg te lopen om het Youth Hostel te bereiken. Daar lagen we met 8 man op een kamer, 4 boven en 4 onder in het stapelbed.

Het eten vandaag was Chili Con Carne. Weer door Theo klaargemaakt, toch gemakkelijk als je een keuken tot je beschikking hebt!

-Peter van de Ven-
(wordt vervolgd)

De laatste etappes

De Schotse schrijver Robert Louis Stevenson trok in 1878 met het ezeltje Modestine door de Cevennen, toen een ruig gebied en nu nog altijd de dunst bevolkte streek van Frankrijk. Zijn dagboekantekeningen gebruikte hij om het boek "Reizen met een ezel door de Cevennen" te schrijven. Dit boek werd erg populair in Frankrijk en later is hiervan een GR route gemaakt, de GR 70 die van Le Puy-en-Velay naar St.Jean du Gard loopt, een afstand van 230 km. Olat's Kees van Vessem liep dit pad en doet hiervan verslag.

Deel 4 (slot): Florac—Le Puy

16 juni 2010, 10e etappe

Florac – le Cauvel (St.Martin-de-Lansuscle)

'Florac, omringd door heuvels, is een van de mooiste stadjes, met zijn oud kasteel, zijn prachtige fontein, zijn platanen, zijn bijzondere straten en zijn verzameling bruggen. Bovendien gerenommeerd vanwege zijn mooie vrouwen en een van de belangrijkste steden van de Camisards', schreef Stevenson. Dat is allemaal nog terug te vinden, ook het protestantisme; Florac is zelfs de enige Franse plaats met wél een protestantse, maar géén katholieke kerk.

Stevenson zelf werd na het eten meegenomen door zijn herbergier naar het dichtstbijzijnde café om de beste route voor de volgende dag uit te stippelen. Iedereen had zo zijn ideeën en 's avonds zat zijn kaart vol vuile duimafdrukken, koffievlekken en kringen van likeurglazen.

's Morgens dwalen we wat door het stadje, een leuk authentiek plaatsje. Oude gevels, karakteristiek Frans. Wat toeristisch zonder zijn eigenheid te verliezen. We komen het Nederlandse stel tegen dat we al eerder gezien hebben in Chasseradès. We vertrekken pas om half tien.

Op een stukje langs een D-weg ziet Truus opeens een grote orchidee. Zomaar in de berm. Geen kleintje, maar net zo groot als thuis.

Daarna gaan we het bos in langs een steile kloof, waarin een beekje ruist, dat we door de overhangende bomen niet kunnen zien, maar wel horen. Even later steken we de beek over via een aantal grote keien.

In St.Julien d'Arpaon steken we een andere beek – pardon, rivier – de Mimente over. Het pad loopt over de camping municipale. We vullen ons water aan bij een van de kraantjes.

Paardenlocomotief

De route volgt de Mimente over het tracé van een oud spoorlijntje, compleet met spoortunneltjes. Het lijntje verbond Florac met Alès en de eerste locomotief arriveerde in 1908 over de weg, getrokken door 12 paarden en 8 paar ossen. In het tracé zie je hier en daar nog bielzen zitten.

In een van de spoortunneltjes zit een groep wandelaars te eten. Het waait er. Iemand vraagt of we de deur achter ons dicht willen doen vanwege de tocht. Grijnzend sluit ik de denkbeeldige deur en draai hem op slot. Rechts van ons stroomt de Mimente woest over de rotsen. Links storten beekjes met watervallen

van 10-20 meter zich naar beneden, stromen onder de weg door en verdwijnen de rivier in. Water zat na al de regen van de afgelopen dagen.

Bij een breder stukje zien we een huisje staan tussen de wilde bloemen, rozen en kamperfoelie. Een plaatje. We gaan er op af via een glibberig trapje. Het blijkt een vakantiehuisje te zijn waar al maandenlang niemand geweest is.

We gebruiken het terrasje en een bankje om ons stokbroodje op te eten.

Aan onze voeten stroomt de Mimente over de stroomversnellingen. Bij het weggaan vegen we zorgvuldig de kruimels van het tafelblad. Het plaatje moet het plaatje blijven zoals we het aantreffen, vinden we.

Het lopen gaat wat moeizaam. De zware tocht van gisteren zit nog in de benen en het is hier allemaal vals plat. Het lijkt vlak, maar intussen stijgen we steeds.

Bij Cassagnac-gare, het vroegere stationnetje pauzeren we bij Espace Stevenson. Hier hadden we een overnachting gepland, maar alles was volgeboekt.

Koffie en fris op het terras; de zon breekt door en even later is er geen wolkje meer aan de lucht. Truus gaat op de bank liggen en zegt dat ze alleen blauw in de lucht ziet. Zo hoort het, zeggen we tegen elkaar.

Na drie kwartier staan we zuchtend op. Heerlijke plek, maar we moeten verder. Even later duiken we een dicht donker bos in met grote sparren. Het immens grote Forêt de Fontmort.

Een half uur later begint het te rommelen en nog een kwartiertje later zitten we midden in een geweldige onweersbui. Bij onweer nooit schuilen onder een boom! Maar wat doe je als je midden in een dicht bos zit? We zoeken de dikste spar uit en kruipen er achter en eronder. De lange plastic capes bewijzen weer hun goeie dienst. Het pad verdwijnt onder een modderstroom. Gelukkig staan we wat hoger. We wachten en wachten.

Maar aan alles komt een end, luidt het gezegde, dus ook aan het onweer en de regen. Na een half uurtje schuilen stappen we verder.

Het pad stijgt nog een paar honderd meter tot aan de splitsing met de GR 7

en de GR 67. Daarna is het opletten geblazen, want er moet ergens een pad afdalen naar ons verblijf, kasteel le Cauvel, ruim een km buiten de route.

Bij een reservoir zie ik een pijltje: 'le Cauvel'. We volgen het nauwelijks zichtbare spoor dat we zonder pijltje nooit opgemerkt zouden hebben. Het komt uit op een pad dat later weer uitkomt op een asfaltweg. Ons gevoel zegt ons dat we linksaf moeten, verder het dal in. Dat blijkt te kloppen, na een vijfhonderd meter zien we het kasteel liggen, Schotse Hooglanders lopen rond in het omliggende weiland.

Het is een oud kasteel uit de 12e eeuw en in de loop der eeuwen hier en daar

flink bijgespijkerd. De huidige eigenaars hebben er kamertjes gemaakt die her en der over het kasteel verspreid liggen. Voor de (natte) gasten is er een schuur met een houtkachel, waar iedereen de schoenen en kleding kan laten drogen.

's Avonds eten we gezamenlijk aan een lange tafel en de gastvrouw vertelt de historie van het kasteel. Omdat ze tegenover ons zit vertelt ze het later nog eens, maar nu niet op z'n Frans-inde-vijfde-versnelling. Het is al eeuwen in handen van dezelfde protestantse families en was een belangrijk strijdpunt tijdens de godsdiensttwisten.

We slapen vorstelijk en voor de tweede achtereenvolgende keer in een hemelbed.

Afgelegd 23 km met 650 m aan hoogteverschillen.

17 juni 2010, 11e etappe le Cauvel–St.Etienne-Vallée- Française

Het ontbijt op het kasteel is om acht uur. Als we in de grote eetzaal komen zien we niemand. We lopen buitenom wat trappen op en af, gaan hier en daar door een deur naar binnen, maar nergens iemand te bekennen. Plotse-ling, na weer een trap buitenom, stuiten we op een buitenterras met een lange gedekte tafel en daar zit het hele gezelschap aan het ontbijt. Mooi uitzicht over het zonnige dal met hier en daar donkere schaduwplekken. We ontbijten op z'n Frans; brood met jam. Maar wel eigengebakken brood en veel soorten huisgemaakte jam. Kasteelbrood en dito jam.

Als we vertrekken krijgen we een beschrijving mee hoe we op een andere plaats de chemin de Stevenson weer op kunnen pakken.

Door het dichte bos stijgen we een kleine 300 m naar de Col de Pierre Plantée. Op de col leidt een klein paadje ons naar een menhir en een dolmen (graf) uit de prehistorie. Mooie plek om te liggen, boven op een plateautje, aan de rand van de vallei met een geweldig uitzicht. Al duizenden jaren ongestoord. Om jaloers op te worden.

Daarna is het alleen maar dalen en dalen over een breed bospad.

We komen uit in St.Germain-de-Calberte, een aardig plaatsje, ook weer compleet met een eeuwenoud kasteel uit de 11e eeuw.

Stevenson beschrijft hoe hij hier 's avonds laat aankwam in het pikdonker. Gelukkig stonden er wat mensen te kletsen in een verlichte deuropening. Zij brachten hem naar de herberg en daar ging hij een half uurtje later – omdat de waard het vuur al gedoofd had en helemaal geen zin had om het weer aan te steken – zonder eten tegelijk met de kippen op stok.

Wij hebben meer geluk. We zien een winkeltje en slaan wat versnaperingen, een stukje kaas en wat drinken in, maar helaas er is geen brood meer. Om nou ons middagmaal te doen met Marsen en Snickers lijkt ons geen goed idee en als we wat verder een restaurantje zien, kijken we elkaar aan en is het besluit gauw gevallen. Lunchen op z'n Frans is warm, meestal met drie gangen. Truus neemt forel met rijst en ik varkensvlees met frietjes als hoofdgerecht. Karafje wijn erbij en koffie toe. Na een uur komen we moeizaam op gang, het eten zit ons nog in de weg.

Al dalende komen we het bos uit en stuiten we op de Gardon de Mialet, een smal riviertje dat in Anduze samenvloeit met de Gardon de St.Jean en dan Gardon d'Anduze heet om ten zuiden van Alès na samenkomst met de Gardon d'Ales uiteindelijk gewoon Gardon of Gard te heten. Zo heet de Gardon na diverse huwelijken met een aantal zijriviertjes toch gewoon weer Gardon.

Hierna volgt een vrij saai stuk met brede paden, afgewisseld met asfaltweggetjes en hier en daar een omleiding door een stukje bos. Toch komen we nog vrij plotseling in St.Etienne-Vallée-Francaise terecht. Weer zo'n oud plaatsje. We zoeken naar de Rue de Cabiron, waar ons overnachtingadres moet zijn. Het is een oud smal hellend straatje dat vanuit het centrum uitloopt op de weilanden. Links en rechts oude huizen, waarvan sommige onbewoond. Dat ziet er niet zo goed uit.

Plotseling een bochtje en ineens een bordje 'la Dinierola' ons adres.

De grootste verrassing van de dag. Achter een poortje ligt een grote tuin met daarachter een groot authentiek herenhuis. We krijgen een prachtig antiek ingerichte kamer met hele oude plavuizen. Ernaast een grote badkamer met alles er op en er aan. Vanuit het raam hebben we een schitterend uitzicht over de velden. Na ons opgeknapt te hebben worden we in de al even mooie huiskamer onthaald op een drankje.

La dinierola betekent de schatkamer en dat is het ook voor ons, hoewel de naam minder poëtisch ontleend is aan een 'belastinggaarder' onder Lodewijk de Veertiende, die er behalve onderdak voor zichzelf ook (tijdelijk) de belastingcentjes onderbracht.

Eten doen we 's avond in Lancize, een chambre-d'hôte, dat geen slaappleats meer had, maar ons dit fantastische adres aan de hand deed. We eten samen met een zestal Bretonnen, die we onderweg al eerder tegengekomen zijn. Vijf wandelen de hele route en de zesde vervoert de bagage.

Afgelegd 18 km met 1000 m aan hoogverschillen.

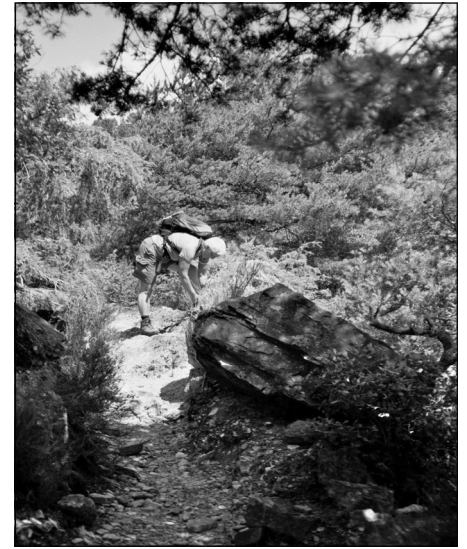
Vrijdag 18 juni 2010, 12e etappe St.Etienne-Vallée-Francaise – St. Jean-du-Gard

Voordat we vertrekken lopen we nog even door het oude plaatsje. We vinden nog meer dezelfde oude straatjes als de rue du Cabiron; smal, met gepleisterde gevels.

Vaak ligt er achter de gevel een groot herenhuis. Als we wat rondkijkend stilstaan bij het oude romaanse kerkje komt er onmiddellijk uit het tegenoverliggende huis een man met een sleutel om voor ons de kerk te openen. We gaan naar binnen en kijken uitgebreid rond. De kerktoren heeft met zijn korte stompe spits wel iets weg van een kasteeltoren.

Vanuit het dorp gaat de route eerst omhoog, dan weer omlaag. Daarna

stompelt het pad met zware grote keien al kronkelend 350 meter omhoog naar de col de St.Pierre. Even onder de top rusten we wat op een schuin aflopend muurtje van grote stenen.

Ik zie wat bewegen, een klein hagedisje schiet bijna de pijp van mijn korte broek in, aarzelt even en blijft onder handbereik naast mijn been zitten. Pas als ik beweeg schiet hij weg.

We gaan verder het pad op. Het wordt weer een breed bospad met wilde potentilla in de berm. Op de top komen we uit op een asfaltweg met daarnaast in het bos zowaar een grote picknickplaats met banken. Een van de weinige banken die we tijdens onze tocht gezien hebben.

Aan de andere kant gaat het steil omlaag, 'n eenmans kronkelpaadje slingert zich de berg af. In het leisteenglinsteren kleine de aluminiumdeeltjes in het zonlicht alsof er honderden spiegelgltjes op het pad uitgestrooid zijn. We komen uit op een slecht verhard weggetje, dat zich languit, nu zonder kronkels naar het dal uitstrekt. Het wordt warm. Hoe lager hoe warmer. We kijken uit naar een lekker plaatsje om te picknicken. Bij een onverwachte scherpe draai in het pad vinden we een ideaal plekje. In de schaduw tegen een boom geleund doen we ons te goed aan stokbrood met Cantal (kaas) en kwark met room. Een wijntje erbij zou niet misstaan.

Maar allez, we moeten nog wat verder. Ook aan luieren komt een eind. Het pad komt na nog een scherpe bocht uiteindelijk uit op een vrij drukke asfaltweg langs de oever van de Gardon naar St. Jean. Ik ben benieuwd waar onze gite ligt. Le pré de Modestine, Moulin de Cambonéral, zo luidt het adres. Op internet heb ik de rue de Cambonéral gevonden, midden in de stad, maar op de kaart staat le Cambonéral al een kleine 2 km eerder vermeld.

We naderen St. Jean-du-Gard. De route schiet de weg af, het rivierdalletje in. We wandelen over een eenmanspaadje via een tweetal vlonders door weijtjes, bosjes, struiken en bloemen totdat we weer op de weg uitkomen. We slaan af, gaan de brug over en opeens ligt 'le pré de Modestine' voor ons. Nauwelijks 12 km afgelegd.

Bij de gite is bijna niemand, het kamertje valt tegen. Iets te drinken? Alleen fris uit een automaat. Na het douchen lopen we nog 1½ km verder via het pad langs de rivier naar St. Jean.

Afscheid van Modestine

In St. Jean kwam voor Stevenson een eind aan de voetreis. Modestine was óp en uitgeput. Het ezeltje was hard aan een paar maandjes rust toe. Stevenson had daar geen tijd voor en verkocht het dier met zadel en tuig voor 35 francs. Per paardenkoets reisde hij

naar Alès, een dagreis verder.

Onze reis is ook ten einde. In het stadje pikken we een terrasje en een Nederlandse krant en ontmoeten er – hoe kan het ook anders – diverse kennissen die we onderweg opgedaan hebben. Evenals wij (gepromoveerd/gedegradeerd?) van randonneur tot doodgewone toerist.

Afgelegd 12 + 3 = 15 km met 1280 m aan hoogtevverschillen.

Epiloog

De volgende dag worden we om 's middags om twee uur opgehaald, is de afspraak. We zwerven wat door het stadje, fotograferen het oude treinstation met het toeristische boemeltje. Tegen half twaalf stopt er een auto vlak voor onze neus. Het is de bagagevervoerder die ons herkend heeft en ons zal terugbrengen naar Le Puy. Hij vraagt of het gelegen komt als we over een half uurtje instappen. Hij heeft nota bene onze bagage en rugzakjes al in de auto liggen.

Na nog een broodje met koffie als vroege lunch stappen we in. De thermometer in de auto geeft 24 graden aan als buitentemperatuur. Als we laat in de middag in Le Puy aankomen is deze nog maar 8 graden en regent het pijpenstelen. We gaan die dag niet meer naar buiten.

TERUGBLIK

Rest ons nog de reis naar huis en een terugblik op een fantastische wandelvakantie, ondanks de vele regen en de eerste dagen storm tegen.

De route zelf was 230 km lang en uitstekend bewegwijzerd. We hebben het gidsje hoofdzakelijk gebruikt voor de afstanden, de hoogtevverschillen, de verhalen over de streek en de citaten uit Stevenson's boek.

We hebben soms erg lekker en soms wat minder lekker gegeten. Het slapen was een enkele keer luxueus, soms erg eenvoudig, maar we hebben bijna overal veel vriendelijke mensen ontmoet. Hulde aan de Fransen.

Tot slot: Robert Stevenson, hartstikke bedankt, je was een uitstekende voorloper.

-Kees van Vessem-

Wie zou de Speld van Verdienste moeten krijgen?

De leden van OLAT worden jaarlijks in de gelegenheid gesteld om voordrachten te doen bij de commissie Onderscheidingen. Kent u iemand waarvan u vindt dat hij of zij zoveel voor OLAT doet of gedaan heeft, dat die persoon zeker in aanmerking zou moeten komen voor een Speld van Verdienste, laat het ons dan weten. Maar wel graag vóór 15 november. Geef ons uiteraard niet alleen de naam, maar vertel ons ook waarom u vindt dat deze persoon in aanmerking komt. Wellicht wordt uw voordracht dan tijdens de komende algemene ledenvergadering gehonoreerd.

U kunt uw voordracht sturen naar de commissie Onderscheidingen, Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen, of per e-mail naar p.j.knoester@hetnet.nl.

De overige onderscheidingen binnen OLAT gaan ofwel op voordracht van het bestuur (Lid van Verdienste), ofwel op voordracht van het bestuur met instemming van de algemene ledenvergadering (het erelidmaatschap). Verder kent OLAT nog een onderscheiding, de hoogste binnen de vereniging en dat is de Cornelis van Montfoort trofee. Deze wisseltrofee wordt uitgereikt aan een persoon die zich gedurende geruime tijd zeer actief heeft ingezet voor OLAT.

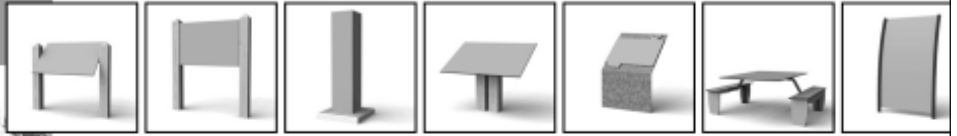
Het is niet eenvoudig om te beoordelen of iemand in aanmerking komt voor een van de bovenstaande genoemde onderscheidingen, dus hoe meer u vertelt over de kandidaat, hoe meer u ons – het bestuur en de commissie Onderscheidingen – helpt om de juiste beslissing te nemen. Succes ermee!

-namens de commissie: Piet Knoester-

Press Art

Graffiti- en vandaalbestendige informatieborden

Bestel een GRATIS sample op de site www.PressArt.nl, bel 06 212 86 333 of stuur een e-mail naar info@PressArt.nl

Slijtvaste communicatie oplossingen voor natuur, cultuur en design

www.PressArt.nl - Sparrenlaan 42a - 3941 GM Doorn
T: 0343 522 455 - M: 06 212 86 333

Haus Attos Apartments und Touren

In Umhausen, Ötztal (Oostenrijk, Tirol) verhuren we 2 appartementen voor in totaal 18 personen. De appartementen zijn ruim van opzet (ieder 120 m²) en recent gerenoveerd en compleet ingericht. Door de rustige ligging zijn ze uitermate geschikt voor gezinnen en grotere groepen. Overnachten kunt u al vanaf 16 euro p.p.p.n. Tevens verzorgen we als u wilt ook het ontbijt.

Gelegen aan de dorpsrand van Umhausen met uitzicht op de omringende bergen, is Haus Attos de ideale uitvalsbasis voor zowel winter-, als zomeractiviteiten.

's Winters kunt u naast skiën in de gebieden Ötz (ski-lift 7 km) en Sölden (ski-lift 18 km) ook langlaufen, ijsklimmen, rodelen, paragliden, paardensleerijden en sneeuwschoentochten maken. De ski-bus halte bevindt zich op 200m. Ski-passen zijn ook bij ons te verkrijgen!

In de zomer kunt u vanuit Haus Attos allerlei activiteiten ondernemen en zo de ongerepte natuur gaan ontdekken. Denk hierbij aan schitterende wandelingen voor zowel de recreant als de gevorderde loper, tot aan uitdagende alpinotochten/huttentochten. Dit kunnen dagtrajecten zijn maar ook meerdaagse tochten zijn mogelijk. In overleg begeleiden we deze tochten ook. Wij verzorgen dan niet alleen de tocht maar ook het verblijf in de berghutten en het benodigde materiaal. Denk hierbij aan stijgijsers, pickel en evt. touwen. De tochten worden in overleg met u samengesteld. Daarnaast kunt u in het Ötztal diverse 'klettersteigen' beklimmen, raften, paardrijden, zwemmen, watervallen bezichtigen (grootste van Tirol), thema parken bezoeken, stedentrips maken en natuurlijk gewoon niks doen en genieten van de omgeving!

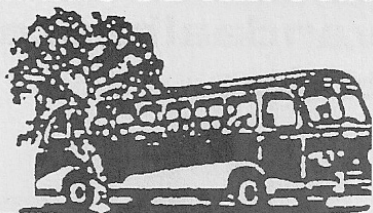
Haus Attos is niet alleen per auto/motor goed te doen (Eindhoven-Umhausen 8,5 uur), maar is met openbaar vervoer en vliegtuig (vliegveld Innsbruck 45 min) prima te bereiken. Ook zijn er tal van bergwegen en pas overgangen die met de auto en zeker de motor veel uitdaging bieden.

Voor verdere informatie kunt u contact met ons opnemen (mag in het Nederlands) dmv email: info@haus-attos.at of bellen met: **0043 5255 51203**.

Ook kunt u onze website bezoeken om daar alvast de foto's van de appartementen en de omgeving te bekijken: www.haus-attos.at

Wij, de fam. Goorman, hopen u een keer als gast in Haus Attos te mogen begroeten!

Van Hoof Sint Oedenrode

Het busbedrijf waar u het best
mee UIT bent

Telefoon 0413 472545
Grote Doelenlaan 16-18
5491 EG SINT OEDENRODE

FORUM

de Ganzenheuvel

CONGRESCENTRUM

www.forumdeganzenheuvel.nl
Ganzenheuvel 56 6511 WD Nijmegen
Tel +31(0)24 3234706 - Fax +31(0)246413019

• Workshops • Vergaderingen • Cursussen
• Evenementen • Denksporten •

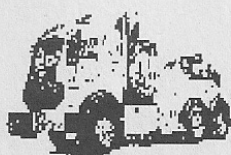
OLAT-trefpunt tijdens de 4-daagse

Voor de pensionprijzen en andere
bijzonderheden zie www.olat.nl

Reserveren door (deel-)betaling op giro 2608214
Info: 06 12074473 of haawlanders@onsbrabantnet.nl

Autobedrijf Stienen Someren B.V.

Autobedrijf
Takel- en bergingsbedrijf
Kraanverhuur
Taxi- en autobusbedrijf
Autoschadebedrijf

5710 AB SOMEREN
Postbus 82
Boerenkamplaan 21
Telefoon : 0493 493111
Telefax : 0493 494824

ENGELAND

Hadrians Wall en Coast to Coast
South West Coast Path langs de
Zuidkust

SCHOTLAND

Kintyre Way

MALLORCA

GR 122

FRANKRIJK

Vierdaagse van Chantonnay

DUITSLAND

Hoge Rhöhnerweg en Rennsteig

TSJECHIË

Julianatocht - Reuzengebergte

NIEUW ZEELAND

Zuidereiland - Milford Track
Noordereiland - IML Rotorua

AUSTRALIË

IML Tweedaagse Canberra -
Blue Mountains

JAPAN / CHINA

IML wandelingen
Excursies in Japan: Tokyo, Mount
Fuji en Yokohama
Excursies in China: Bejing, Xian en
Shanghai

Wandelweek in de Ardennen - Wandelweek Airbornepad Market Garden

Santiago de Compostela - Engeland - Schotland - Nieuw Zeeland - Australië

Thailand - Frankrijk - Spanje - Ierland - Duitsland

Wandelen met kleine groepen. Zie wandelreizen-programma 2012 op

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

Tel. 0495 450325